

DRUKWERK
Indien onbestelbaar
Lupinelaan 27
5691 WC Son

PTT Post

Port betaald
Port payé
Pays-Bas

OLAT NIEUWS

Clubblad w.s.v. Ollandse Lange Afstand Tippelaars • jaargang 27 • Nr. 6 • juni 2001

SJEF KOOLENDOET
VERSLAG VAN ZIJN
PELGRIMSTOCHT

CLUBKAMPIOENSCHAP
OLAT

WANDELEN OP DINSDAG

WESTWEG
SCHWARZWALD

EERSTE INT.
DRIEDAAGSE IN DE
EUROREGIO NEISSE

HET ZUIDERZEEPAD

Ollandse Lange Afstand Tippelaars
Opgericht 23 november 1967
Lid van de KNBLO, tevens aangesloten bij NBWB - KNAU - NFV (IVV)

OLAT-NIEUWS

**ERELEDEN w.s.v. OLAT: Piet Knoester*, Theo Tromp*
Jan van de Ven*, Hein Lenders**

-◇-

**LEDEN VAN VERDIENSTE: Jan Cortenbach, Tonny en Bert de Boer,
Antoon Stoop, Henk Plasman en Ad van Asten**

*ook drager van de Cornelis van Montfort-trofee

inhoud OLAT-Nieuws juni 2001

Van de Voorzitter Marinus van Roosmalen	4
Van de Bestuurstafel: door Hein Lenders	5
Ledenadministratie: mutaties	6
- Onze jarigen	6
Uit onze Commissies: Clubreizen programma 2001	6
Lange afstand-Prestatie-Snelwandelen: Clubkampioenschap per 20 mei.....	7
Het rondje om de kerk (Klaas Bakker).....	8
Programma juni-juli.....	
- Snelwandelen Philip Krul	9
.....	
Wandelen op Dinsdag:	11
Dinsdagwandelen en zomerprogramma 2001	
.....	
Clubnaam: OLAT Wandelen Sint-Oedenrode (De Volkskrant).....	12
Het verhaal van een Pelgrim aan de hand van het dagboek van Sjef Koolen	13
Wegwijzers:	16
Wandelnieuws van het platform	16
Westweg Schwartzwald (Margriet Fischer)	17
100 km Euraudax wandeltocht te Beveren-Leie (Coos en Henri)	19
De 1° Int. Driedaagse in de Euroregio Neisse (Peter vd Ven).....	22
Het Zuiderzeepad (Willemien Konink-Hietland)	25
Met Constant-Op Stap.....	29
Tussen fluitenkruid (Klaas Bakker).....	31
Mailflitsen uit Bosnië.....	32
.....	
.....	

Foto voorkaft: Westweg in het Schwartzwald, Margriet

Verder foto's van: Peter vd Ven, Coos en Henri, Margiet, Sjef Koolen en Jeannette en Vincent

Voorzitter:

Marinus van Roosmalen
Hoge Vonderstraat 7
5492 CH St.-Oedenrode
☎ Fax 0413-475467
email: MvRoosmalen@hetnet.nl

#

Vice-voorzitter:

Aoo M.H. TROMP
49.02.25.500
1(NL) NSE SFOR 10
LOGpel BUGONJO
NAPO 83
3509 VD UTRECHT

#

Secretaris:

Jeannette van Boerdonk
Mr. van de Lindenstraat 6
5469 GJ Keldonk
☎ 0413-211978
email: vvb@IAEhv.nl

#

Penningmeester:

Jos van den Bersselaar
Hagenkampweg Zd. 146
5615 DA Eindhoven
☎ 040-2524404
e-mail: j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl

#

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

Bestuursleden:

Hein Lenders
Herdersveld 159
5665 JN Geldrop

#

Toon van Wordragen
J. v. Stolbergstraat 10
6006 ZM Weert
☎ 0495-537775

#

Ad Verbakel
Past. Bogaertsstr. 12
5469 EZ Keldonk
☎ 0413-212161

#

Banknummer OLAT:

13.82.11.736

t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven

Gironummer OLAT:

17.75.156

t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven

Ledenadministratie:

a.i. Nellie Leijssen
Jac. Deckerstraat 9
5516 JN Eindhoven
☎ 040-252 6772

Clubreizen:

a.i. Toon van Wordragen
e-mail: tvwehboolat@hetnet.nl
gironr. 70.68.01
t.n.v. OLAT-clubreizen
Weert.

Startbureau:

Jos van den Bersselaar

Boetiek:

Mia Dielesen/Francien vd Laar
☎ 040-2552742/0499-471298

Parkoersen:

Ad Verbakel

OLAT-verzorging:

Willem Schoonhen
☎ 040 - 2420422

Nijmegen

Vierdaagse verzorging:

Regina Peters-Martens
Esther v/d Velden
Overnachting Vierdaagse
Hein Lenders
☎ 06-12074473
giro: 2608214

Redactie OLAT-Nieuws:

Margriet Fischer
Peter van de Ven
Ad van Asten
Lupinelaan 27
5691 WC Son en Breugel
☎ 0499-473767 (ook fax)
a.h.van.asten@hccnet.nl
Verzending OLAT-Nieuws
Nellie Leijssen
Corrie Tiersma

OLAT WEBSITE

www.wandel-olat.org/

OLAT COMMISSIES

Wandelwegen: Informatie

Jeannette van Boerdonk

☎0413-211978

Toon van Wordragen

Lange afstand-Prestatie- en Snelwandelen, LPS:

Theo Tromp, coörd.

Jan van de Ven a.i.

Mariet Ahlers

☎040-2926699

Hulstbosakker 47

5625 VS EINDHOVEN

Paul Canters

Sjef Koolen

Ad van Asten

Clubblad OLAT-Nieuws:

Ad van Asten, coörd.

☎0499-473767

Lupinelaan 27

5691 WC SON

Peter van de Ven

Margriet Fischer

Theo Tromp (algemeen,

bestuur en commissies)

a.i. Hein Lenders

m.m.v. Philip Krul voor

snelwandelen

Clubreizen:

Theo Tromp,

Toon van Wordragen, coord.

Mobiel ☎:0031 06 130 111 44

☎0495-537775

Juliana v. Stolbergstraat 10

6006 ZM WEERT

Simon Willems

Jan Hendrix

Kempische Wandeldagen

Joop Wesseling vz.

Mia Dielesen

☎040 - 2552742

Diephuisstraat 24

5652 PA Eindhoven

e-mail:

m.dielesenbeerens@chello.nl

Hein Lenders

Jos van den Berselaar

Ad Verbakel

Marinus van Roosmalen

Jacques Smits

Redactie en Samenstelling:

Ad van Asten,
Peter van de Ven,
Margriet Fischer.

Druk: A.L.J. Niëns, Weert

Inleveren Kopij:

Voor 15 juni voor plaatsing in het
gecombineerde juli-augustusnummer
2001 (dat omstreeks 6 juli verschijnt.)

OLAT-Nieuws verschijnt maximaal 11x per jaar.

e-mail: a.h.van.asten@hccnet.nl

juni 2001
JAARGANG 27, NR. 6

Van de Voorzitter

De vorige maand heb ik in het voorwoord geschreven, dat de wandelaar niet over onze mooie bos- en heidewegen mocht wandelen dit i.v.m met het MKZ. Nu dan een prettiger bericht want zoals het er nu naar uitziet zullen alle georganiseerde wandelingen weer doorgang kunnen vinden. Als jullie dit lezen is ook bekend of de 4-Daagse van Nijmegen en Apeldoorn door zullen gaan; dit zal op 1 juni beslist worden. Aanstaande weekend 26/27 mei zal het internationale wandelevenement van OLAT plaatsvinden in Weert. De voorinschrijvingen komen maar druppelsgewijs binnen, dit heeft waarschijnlijk te maken met MKZ, daar vele wandelaars weinig of niet hebben kunnen trainen voor de lange afstanden. Ook de dinsdag groep heeft de draad weer opgepakt en is weer aan het wandelen. De reservering voor overnachting tijdens de 4 Daagse van Nijmegen in De Ganzenheuvel loopt goed, er hebben nu al meer personen ingeschreven dan vorig jaar op dezelfde tijd. De overige werkzaamheden zijn in volle gang o.a. de voorbereidingen voor de verzorging en het aanvragen van de diverse vergunningen enz.

We zijn ook met de voorbereidingen van de K.W.D bezig, want gelukkig mag men momenteel weer in het gebied en kunnen er routes worden uitgezet. De eerste aanvragen voor overnachtingen zijn ook alweer binnen. De ballonvaart zal dit jaar ook mogelijk zijn (mits er zich voldoende deelnemers aanmelden en het weer het toelaat). De voorbereiding zal onder toezicht van Hein Lenders georganiseerd worden. Zie verder in het OLAT Nieuws.

Op 30 mei hebben we een vergadering met onze zuiderburen van Milieu 2000 in Lommel. Dit jaar zullen we de Grenzeloze Tocht voor de tiende maal organiseren, en we willen hier zeker eens extra aandacht aan besteden.

Theo Tromp heeft ons vanuit Bosnië laten weten dat hij het goed maakt, en zelfs daar alweer een groepje aan het opstarten is om toch een korte afstand te kunnen wandelen. Hij stelt het zeer op prijs als hij een brief of kaartje van de wandelaars hier mag ontvangen.

Tot de volgende keer,

Marinus v Roosmalen, voorzitter

VAN DE BESTUURSTAFEL:

Door: *Hein Lenders*

Naarmate het seizoen vordert en de winterserie, de Paastocht, de Kempenlandtocht - al zijn de laatste twee evenementen dit jaar niet doorgedaan - en de prestatietocht al weer tot het verleden behoren wordt het op OLAT-wandelgebied iets rustiger voor wat de bestuursactiviteiten op dit gebied betreft.

Andere zaken, die wat op de achtergrond dreigen te raken, krijgen nu wat meer aandacht.

ONDERHOUD: zo staat er een onderhoudsbeurt op stapel van de container en de materialen die daarin liggen opgeslagen. Deze container bevindt zich in Someren bij de ouders van 'onze' Jan van de Ven. OLAT is blij en dankbaar voor de geboden mogelijkheid. Enkele bestuursleden hebben zich belast met dit karwei en worden vakkundig bijgestaan door Frans Peters uit Sint-Oedenrode. Er wordt zelfs een tegelpad aangelegd om te voorkomen dat het gras onnodig wordt vertrapt of stuk gereden.

KNAU: er wordt een cursus gegeven om als jurylid c.q. starter te mogen fungeren. Zijn er belangstellenden, dan graag melden bij het bestuur.

STERTOCHT: van een zustervereniging uit België werd bericht ontvangen dat zij met een groep willen deelnemen aan onze winterserietocht van 18 november a.s. Uiteraard zijn deze wandelaars welkom.

M.K.Z.: delen van natuurgebieden zijn nog steeds afgesloten. Dus wij vragen de voorschriften in acht te nemen.

VIERDAAGSE: de voorbereidingen voor het jaarprogrammaboekje van 2002 zijn begonnen. De prijzen voor de overnachting in De Ganzenheuvel dienen in Euro's te worden vastgesteld. De huidige prijzen werden omgerekend, waarbij de officiële koers werd gehanteerd. De aldus verkregen bedragen werden afgerond naar het naast hogere eurobedrag. Hierop is echter één uitzondering. In het verleden werd contractueel bij De Ganzenheuvel vastgelegd dat de prijzen van het LO en het HP van vrijdag naar zaterdag met f 2.50 verhoogd worden voor 2002. Deze verhoging zal uiteraard ook doorberekend moeten worden in het eurobedrag.

Als u overigens nog wenst te reserveren voor dit jaar, wees er dan snel bij want vol is vol. Er is een limiet.

Dat was het dan weer voor deze maand.

Blijf wandelen,

Hein Lenders.

Nellie Leijssen

Jacob Deckerstraat 9

5516 JN Eindhoven

☎040-2526772

e-mail nellie_leij@hotmail.com

Ledenadministratie

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie. Mocht U bezwaren hebben tegen een aspirant-lid, dan verzoeken wij U dat binnen 14 dagen na het verschijnen van het verenigingsorgaan met argumenten te melden bij het secretariaat. Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen. Om in aanmerking te komen voor korting tijdens de tochten is het noodzakelijk uw lidmaatschapskaart te tonen bij het startbureau.

Aangenomen

Marianne Turksema	5621 BV Eindhoven	Gerard Kuijpers	5655 BR Eindhoven
Toos Kuijpers	5655 BR Eindhoven	Henk Goorman	5541 AD Reusel
Willemien Konink Hietland	7122 CA Aalten	Hein Dirks	5531 KG Bladel
Mart Buijtels	5709 ML Helmond	Ria van den Bogaart	5709 NM Helmond

Adreswijziging

F. Schmidt v/d Biggelaar	Spaanderstraat 7A Oss	naar Dijkstoel 21	5345 RJ Oss
--------------------------	-----------------------	-------------------	-------------

Aanmeldingen

Mari van de Rijt	Louisestraat 26	5491 JK St.-Oedenrode	17-10-1963
Ineke Brouwer van de Wouw	de Schouw 55	5061 PV Oisterwijk	25-09-1958
John Tieleman	Weissenbruchlaan 14	56743 VR Eindhoven	17-12-1957
Henk van den Boom	Diepvoorde 2291	6605 GK Wijchen	05-03-1952

Opzeggingen:

Anja Stouthart Ambachtslaan 156 5506 AK Veldhoven
Kor Bruins (per 1 oktober 2001)

Een ongelukje

Wij horen zo juist dat **Frans van Boom** een ongelukje heeft gehad terwijl hij als begeleider deelnam aan een bedevaarttocht naar Kevelaer. Frans en Toos, Hugo van de Goesstraat 27 5702 XR Helmond zullen het zeker waarderen als u belangstelling toont. Frans van deze zijde een voorspoedig herstel gewenst.

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

juni

15	R. Hendriks	Heeze	Noor Wijkman	Eindhoven	
	Hermaan Geenen	Eindhoven	Theo van Hammond	St.-Oedenrode	
16	Marijke Schreurs	Eindhoven	4	Gerrit Legierse	Mierlo
18	Henny Bakermans	Geldrop		Peer van Ool	Veldhoven
20	Jan van de Ven	Schijndel	5	Jan Wasscher	Geldrop
21	Cor Broerse	Leerdam	6	Mario Morre	St. Michielsgestel
	Sonja Schokker	St.-Oedenrode		Jacques van Griethuyzen	Hazerswoude
	Loes Smetsers	Asten		Toiny van Woensel	O-W-Middelbeers
22	Cindy van Woudenberg	Eindhoven		Hermes	Nuenen
23	Jo Watzeels	Prinsenbeek		Aggie Klein-van Renswoude	Apeldoorn
	Wim Helder	Delft	7	Jan Rodenburg	St.-Oedenrode
	Toos Claudemans-Eysvogel	0-W-Middelbeers		Gerard Sellmeijer	Tilburg
24	Trees van den Boomen	Eersel	8	Ton van de Heuvel	Eindhoven
	Nico Hink	Veldhoven	9	Grada Schilder	Deurne
25	Jeannette van Boerdonk	Keldonk		Anna Klerk-van de Winden	Waalre
	Sumatha Thakurta	Veghel		Marian Post	Utrecht
	Bob Bruining	Nuenen	10	Frances Rouppe van der Voort	Eindhoven
	Evert Morren	Epe	11	Ad Koerntjes	Zevenaar
26	Sjoerd Bod	Zeist		Martin van Riet	Nuenen
	Tonny Neerven-van Extel	Beek en Donk	12	Wim Bakker	Dinteloord
27	Wim Peters	Veghel		Ed Nieuwendijk	Oisterwijk
28	Madge Verleun	Veldhoven		Bert Timmermans	Veghel
	Wilma Timmermans	Veghel		Tiny Nouwens	Nuenen
	Ben Smeenk	Maassluis	13	Martine Vrolijk	Berkel en Rodenrijs
29	Henny van der Haring	Oisterwijk		Theo van de Ven	Boekel
	Jan van Erp	Eindhoven	14	Jan van de Heuvel	Eindhoven
30	Jos van den Bersselaar	Eindhoven		Herman Wooning	Berkel en Rodenrijs
juli			15	Jan van der Zanden	Mierlo
2	Ria Vredendregt	Zwijndrecht		Paul Canters	Helmond
3	Huib Raymakers	Oss		Ad van Asten	Son
	Joost Scheffer	Den Helder		Jan Boselie	Berlicum
	Jos Scheepers	Weert			

Clubreizen

PROGRAMMA CLUBREIZEN 2001

23-6-2001*)

GR 57 16 – 32 km

Spa – Vielsalm

25-8-2001*)

GR 5 20 - 26 – 35 km

Houffalize – La Roche

22/23-9-2001

GR. AE

Bouillon overnachting in JH. Nu inschrijven

*) Doordat er op 25 augustus een meerdaagse wandeling is in Vielsalm hebben wij onze geplande GR-wandeling omgewisseld met de tocht in juni. Ik ben meestal bereikbaar met ☎ 0495-537775. Mogelijk een antwoordapparaat. Tijdens de dagtocht ben ik bereikbaar op het mobiele telefoonnummer 0031 06 130 111 44

Voor onze clubreizen in het seizoen 2001 gelden onderstaande spelregels:

INSCHRIJVEN: U moet minimaal een maand voor de datum van de betreffende tocht inschrijven.

Om vast te stellen of u kunt deelnemen houden we de volgorde van binnenkomst van de betalingen op ons Gironummer aan.

U kunt inschrijven door het bedrag voor deelname te betalen per giro.

Op de giro vermeldt u voor welke clubreis het bedrag is bestemd en met hoeveel deelnemers u meegaat.

De kosten zijn voor niet-leden f 42,50 en voor OLAT-leden f 37,50.

Voor het weekend in september betalen Leden f 110,00 en niet-leden f 125,00.

Inschrijven op giro nummer 706801 t.n.v. w.s.v. OLAT WEERT.

Indien men woensdag voor de tocht nog geen bericht heeft gehad, kan men informeren van woensdag- tot vrijdagavond of er nog plaats is.

AFMELDEN: Bij verhindering zal, indien dit uiterlijk 14 dagen voor de tocht is doorgegeven, de betaling doorgeboekt worden naar de volgende tocht of na aftrek van f 2,50 worden teruggestort.

Meldt u later dan 14 dagen voor de tocht af, en uw busplaats kan niet meer worden bezet, dan bent u uw geld kwijt. Wordt uw busplaats wel door een ander opgevuld dan wordt het bedrag doorgeboekt of teruggestort met aftrek van f 2,50 administratiekosten.

Commissie Clubreizen: 📞 mobiel (0031) 06 130 111 44 of 📞 0495-537775

Toon v. Wordragen

Simon Willems

Jan Hendrix

Vertrektijden Clubreizen bussen

Bus A

St.-Oedenrode: Markt	07.00 uur
Veghel: Garage Staals	07.10 uur
Keldonk: Kerk	07.15 uur
Someren: Sluis 11	07.40 uur
Nederweert: Benzinepomp	07.55 uur

Bus B

St.-Oedenrode: Markt	07.00 uur
Son: Bushalte	07.10 uur
Eindhoven: Fuutlaan	07.25 uur
Leende: Jagershorst	07.45 uur
Weert: NS	08.00 uur

Zorg dat u minstens 5 minuten voor deze tijd aanwezig bent dan hoeft de bus niet te wachten ook als deze wat later zou zijn.

Controleer altijd of uw bevestigingsbrief eventueel een gewijzigde vertrektijd aangeeft.

Tenslotte: Zorg voor een geldig grensdocument en Belgische francs. Er is een excursieverzekering afgesloten.

Deze geldt niet voor bagage en kostbaarheden.

Informatie:

Toon van Wordragen Juliana van Stolbergstraat 10 6006 ZM Weert, 📞 0495-537775

E-mail: clubreizen@wandel-olat.org

Lange afstand-Prestatie-Snelwandelen

CLUBKAMPIOENSCHAP OLAT PER 20 MEI

1	Kees Lambregts	3285	21	Ad Verbakel	600
2	Klaas Bakker	2345	23	Conny Raymakers	580
3	Hugo Prinsen	2120	23	Huub Raymakers	580
4	Rolf Craanen	1925	25	Ron Timmermans	550
5	Sjef Koolen	1660	26	Kees Mol	505
6	Frits Mennen	1600	27	Boetje Huliselan	480
7	Theo Klanke	1500	28	Bert Timmermans	400
8	Paul Canters	1385	29	Ben Duin	390
9	Michel v. Krimpen	1370	30	Theo Tromp	300
9	Ronald van Oort	1370	30	Kees Punselie	300
11	Hannie Klumpkens	1150	32	Ben Smeenk	280
12	Marcella Creemers	1085	32	Ria Vredenbregt	280
13	Wim Brooymans	860	32	Evert Ampting	280
14	Frances Rouppe vd Voort	840	35	Jan van Boerdonk	200
15	Frits v Duijnhoven	785	35	Joop Krul	200
16	Piet de Ruijter	760	35	Piet van de Laar	200
17	Nancy Buckx	715	35	Margriet Fischer	200
18	Henk Plasman	700	35	Riet Emans	200
19	Henny v Megen	615	35	Jet van den Bersselaar	200
20	Stefan Gauer	610	35	Jan Soetens	200
21	Jans v Griethuizen	600	35	Anton Leijgraaf	200

35	Johan van den Hoogenhoff	200	35	Theo Beelen	200
35	Theo van Hammond	200	48	Antoon Asveld	150
35	Ad van Asten	200	49	Chris Sluiter	50
35	Ton van Dijk	200	Int. Weekend nog niet opgenomen.		

DE SECTIE LANGE AFSTAND VAN DE KNBLO HEEFT DE KENNEDY WALKER VERLEEND AAN:

Kennedy Walker in brons: Inno Rietberg uit Lichtenvoorde

Kennedy Walker in zilver: H.N. den Hollander uit Boskoop
J. van der Goes uit Achterveld

Het rondje om de kerk

Door Klaas Bakker

Het rijdend NS-personeel heeft er moeite mee, en veel wandelaars zien het ook niet zitten. In Loon op Zand kwamen ze op 21 april weer lang niet aan het maximum van 125 deelnemers voor hun 15-uurs prestatietoets. Toch is dat jammer; het is daar altijd een gezellige boel. De inwoners, de organisatie Hart van Brabant en het parkoers zorgen ervoor dat je onderweg niet gaat slaapwandelen.

Nadat de jeugd, die vanaf 19.30 uur een paar kleine rondjes mag wandelen, is uitgeraasd, gaan wij om 21.00 uur beginnen aan onze wandeling. Omdat de Kennedymars van Sittard een week eerder niet doorging vanwege de MKZ, zijn er op het laatste moment nog een vijftiental deelnemers bijgekomen, en gingen we nu met 83 wandelaars van start.

Het beginparkoers bestaat uit 2 kleine ronden van 1900 meter en daarna gaan we over op een grote ronde van 4750 meter. Deze ronde blijven we dan volgen tot zondagmorgen 10.30 uur en gaan dan terug naar het korte traject van 1900 meter. De finish is zondagmiddag om 12.00 uur, maar zover is het nu nog lang niet!

De eerste uren wandel ik samen met Theo Klanke van OLAT, dat gaat goed totdat het met mij wat minder goed gaat en Theo in de nacht verdwijnt. Ik ga dan cola drinken, dat helpt, en afwisselend wat thee drin-

kend en ondertussen wat etend, kom ik de nacht door. Het parkoers bestaat uit een grote 8 en iedere ronde zie je enkele van je medewandelaars; wel prettig als je ziet dat je wat sneller bent, maar frustrerend als het niet zo goed gaat. Heel vroeg, als het nog donker is, maar de morgen zich aankondigt met het gezang van de vogels, wordt het kouder, met zelfs een beetje nachtvorst. Voor ons zit er dan de grootste helft al op.

De wijzers van de kerktoren zijn niet verlicht, maar vanaf zes uur zijn ze wel duidelijk zichtbaar. Vanwege de kou dragen nu veel wandelaars handschoenen en hebben een muts ver over hun oren getrokken. Enkele wandelaars hebben persoonlijke verzorgers meegebracht om zo comfortabel mogelijk de uren door te komen. Sommigen van deze verzorgers gaan wel heel ver in hun opdracht en snuiten zelfs de neus van hun uitverkoren wandelaarster tijdens het wandelen. Kees Lambregts van OLAT heeft z'n neef Cees meegenomen, en hij strijdt tot en met de laatste ronde voor de overwinning, maar wordt uiteindelijk tweede achter Pedro Huntjens. Bij de dames wordt Marleen Radder afgetekend eerste.. 's Avonds voor de start om 21.00 uur komen heel wat bekenden die bij de wandelsport betrokken zijn, of mensen die aan eerdere edities

hebben deelgenomen een kijkje nemen, en op zondagmorgen staan ze er weer met vele anderen om ons een steuntje in de rug te geven..

De laatste uren gaat het goed, het zonnetje schijnt, de krentenboompjes staan overal in de bloei, de tuintjes zijn netjes aangeharkt, de parkjes en buitengebieden komen tot leven; het is voorjaar.

Dan wordt het 12.00 uur. We wandelen op het laatste kleine rondje, nemen afscheid van de bewoners langs het parkoers; tot het volgend jaar! In de laatste bocht, voor het rechte eind naar de finish, krijgen we een rode roos en een flesje Extran aangereikt en zo komen we om 12.07 uur over de finishlijn. Door sponsoring van ongeveer 200 bedrijven is het mogelijk dat voor een laag inschrijfgeld ook een etentje aangeboden wordt. Tijdens dit etentje worden de diploma's uitgereikt, met daarop het aantal gewandelde kilometers met een minimum van 90 km voor de dames en 95 km voor de heren. Van de 83 gestarte deelnemers zijn er tijdens de nacht 13 vroegtijdig gestopt. Rond 14.30 uur is alles voorbij, en gaat iedereen met stijve spieren en een vermoeide blik in de ogen, maar toch voldaan, naar huis en denkt nog niet aan de volgende editie, daar hebben we nog tijd genoeg voor.

PROGRAMMA OLAT CLUBKAMPIOENSCHAP JUNI-JULI

Lange afstand tochten (puntenhonorering bij afleggen van reglementaire afstand)

16/17 juni	Amsterdam-Leeuwarden 150 km	finish 400 pt
06/07 juli	Kennedymars Rijsbergen 80 km	finish 280 pt

07/08 juli Kennedymars Someren 80 km finish 280 pt +plus bonus binnen 12 uur.
Wilt u deel uit maken van de OLAT-kernploeg, neem dan contact op met Paul Canters

07/08 juli Kennedymars Anna Paulowna Kon. Marine finish 280 pt

Om te worden opgenomen in het clubkampioenschap moet u met het onderstaande rekening houden:

Voor de prestatietochten geldt de uitslagenlijst.

Voor alle andere tochten dient u zich telefonisch of schriftelijk te melden bij de redactie van OLAT-Nieuws
Indien u gelijktijdig met uw melding een finishtijd binnen de 12 uur (verstrekkt door de organisatie) kunt overleggen, krijgt u extra bonuspunten afhankelijk van de gerealiseerde tijd.

☎ 0499-473767 e-mailen kan ook: a.h.van.asten@hccnet.nl of Paul Canters op mobiel ☎ 06-16885375.

SNELWANDELEN

Deze rubriek wordt u aangeboden door Philip Krul

vragen aan Philip kunt u rechtstreeks stellen via e-mail philip.krul@hetnet.nl

of schriftelijk: Philip Krul, Hasebroekstraat 35, 3532 GK Utrecht

Juni

16 Hellevoetsluis Pallas '93: Wegwedstrijden 5 en 10 km. Lengte parkoers 2.500 m. Aanvang 12.30u. Melden Theo Kwantenschool, Jachthoornpad, Hellevoetsluis.

24 Zundert DJA: Baanwedstrijd 3.000m. Aanvang ('s middags) nog niet bekend. Kunststofbaan 'Akkermolen', Akkermolenweg, Zundert.

30 Best Generaal Michaelis: Baanwedstrijd 5.000 m. Aanvang vermoedelijk 13.45u. Kunststofbaan sportpark 'Naestenbest', Pr. Irenelaan 20, Best

Juli

06 Zaandam Zaanland: Baanwedstrijden. Aanvang 19.30u 3.000 m t/m het uur. Kunststofbaan Vincent van Goghweg achter het ESSO-benzinestation.

15 Amsterdam Omgeving Olympisch Stadion: Europees Kampioenschap onder 23 jaar voor vrouwen en mannen met snelwandelen zondagochtend op de weg. Exacte aanvangstijdstip is helaas nog niet bekend. Info bij Philip Krul: 030 - 294 72 41 of Email philip.krul@hetnet.nl

21 Sittard Unitas Baanwedstrijden Aanvang 15.15u Kunststofbaan sportpark 'De Baandert', Sittard Afstand: 3.000 m

28 Sittard Unitas Baanwedstrijden Aanvang 15.15u Kunststofbaan sportpark 'De Baandert', Sittard. Afstand 5.000 m

augustus

11 Spijkenisse RWV: Recordwedstrijden 2 uur / 30.000 m. Alle afstanden starten tegelijk om 18.30 u. Kunststofbaan av Spark, sportpark 'De Brug', Plaatweg, Spijkenisse. Voorinschrijven is verplicht! Inschrijving sluit op 10 juli bij Philip Krul.

26 Vught Prins Hendrik Nederlands Kampioenschap 20.000 m snelwandelen. Aanvang 10.30 u Sportpark 'De Koepel', Koepelweg 16, Vught. Limiet is waarschijnlijk 1.59.00. Voorinschrijven is verplicht! Melden uiterlijk 15 juli!

Centurionswedstrijd in Engeland:

Er wordt toch een wedstrijd over 100 Engelse Mijl georganiseerd en wel op 4/5 augustus in Colchester (GBR). De startplaats is eenvoudig per trein te bereiken, zo weten we uit 1996.

Inschrijfformulieren bij Piet Jansens, tel. 035 - 601 84 65.

Chalons-en-Champagne - Colmar

Voor wie na 3 juni wil weten, hoe het Marleen Radder bij haar 360 km en de Belgen Rudy De Roovere en Alexander Vandenhoeck bij hun 530 km vergaan is, verwijs ik naar internetpagina <http://paris.colmar.free.fr>

Brabants Kampioenschap Snelwandelen

Het bestuur van Generaal Michaëlis te Best probeert op zaterdag 29 september een Brabants kampioenschap 5.000m snelwandelen te organiseren, omdat de oorspronkelijke datum samenvalt met het NK 20.000m op de baan te Vught.

15 Uur van Loon op Zand: Een spannende strijd!

21 en 22 april stond Loon op Zand weer in het teken van de Vijftien Uur. Het aantal leden van de OLAT was dit jaar gelukkig groter dan vorig jaar. Vreemd genoeg waren niet alle OLAT-leden in een ploeg ingedeeld. Verder stonden de sterkste mannen in het B-team. Was dat om de tegenstanders te misleiden?

Met een uur te gaan, waren er nog ongeveer zeven kandidaten voor de zege. De ervaring heeft immers geleerd, dat juist in die laatste periode sommige mensen een verschrikkelijke inzinking kunnen krijgen, dan wel boven zichzelf uitstijgen.

Voor de toeschouwers was het prachtig om te zien, dat Pedro Huntjens en Kees Lambregts steeds op korte afstand van elkaar doorkwamen. Dat was een vertekend beeld, omdat Pedro een grote ronde van 4.750 meter had afgelegd en Kees twee kleine rondes van 1.900 meter. Zo waren de kemphanen steeds binnen zichtafstand van elkaar op de kleine rondes, maar was het verschil in werkelijkheid 950 meter groter. Pedro liet zich niet verrassen, hoe hard Kees zich ook inspande. De sterkste won uiteindelijk.

Bij de vrouwen was Marleen Radder een klasse apart. Ze had 21 kilometer voorsprong op Aaf de Rijk. Marleen verbeterde het parkoersrecord voor vrouwen, dat op naam van Annie van der Meer stond, met 75 meter.

Huib van Broekhoven won de debutantenbokaal.

De uitslag hieronder is iets anders dan de resultaten, die de deelnemers thuis kregen. Van Paul Canters waren de kleine rondes niet meegeteld. Hopelijk is deze uitslag definitief. Bij de ploegen werd RWV-1 met zeventien kilometer voorsprong eerste voor RWV-2. Dat de ploegenwinst naar de RWV ging, was niet verwonderlijk, omdat de plaatsen vier tot en met veertien voor deze vereniging waren. OLAT-b en OLAT-a eindigden op de zesde en negende plaats. OLAT-c was erg ongelukkig. Een deelnemer startte niet en twee vielen er uit.

01. Pedro Huntjens Unitas	15.10	132,050	37. Conny Raymakers OLAT	15.06	106,400
02. Kees Lambregts OLAT	15.12	131,100	37. Huub Raymakers OLAT	15.06	106,400
03. Ad Leermakers HvB	15.06	129,200	43. Sjef Koolen OLAT	15.01	104,500
04. Rieks Haan RWV	15.08	129,200	52. Hanny Klumpkens OLAT	15.13	101,650
05. Marleen Radder RWV	15.12	129,200	54. Frances Rouppe vd Voort OLAT		
21. Hugo Prinsen OLAT	15.09	113,050		15.00	099,750
23. Paul Canters OLAT	15.10	113,050	58. Marcella Creemers OLAT	15.00	097,850
25. Theo Klanke OLAT	15.00	111,150	68. Piet de Ruijter OLAT	15.04	095,000
28. Klaas Bakker OLAT	15.07	111,150			

Baanwedstrijden av Zaanland 27 april 2001

De wedstrijd startte laat, daar er eerst een serie prestatietochten hardlopen moest worden afgewerkt. Bert Timmermans zag zijn poging stranden om de tienduizend meter in het uur te wandelen. Het werd 399 meter minder. Ron Timmermans hielp een nieuwe junior tijdens zijn eerste baanwedstrijd en maakte zijn eigen prestatie daaraan ondergeschikt. Broer Marco is nog steeds geblesseerd. Hij is te hard gegroeid en heeft van de Bondsarts van de KNAU minimaal een half jaar rust voorgeschreven gekregen. Langzamerhand komt het lichaam van Marco weer in balans. Hij mag voorzichtig beginnen met wandeltraining voor de Vierdaagse, maar hardlopen en snelwandelen zijn nog verboden.

Eerste wedstrijd Snelwandeldrieluik in Vlaardingen

Na een pupillenmeerkamp konden 29 snelwandelaars van start gaan. Kees Lambregts werd op de 5.000m tweede (25.27,6) achter Pedro Huntjens (24.56,2). De vierde plaats was voor Henk Plasman met 25.45,6. Het was erg heet en de tijden leden daar onder.

Groetjes, Philip.

Op zaterdag 4 augustus 2001 tijdens de Kempische Wandeldagen bestaat de mogelijkheid om mee te gaan op een ballonvaart.

Rond 19.30 uur zal men het luchtruim kiezen, na eerst een heerlijk Barbecue met een afsluit drankje.. Opgave kan vanaf nu geschieden laat deze kans niet voorbij gaan. Inschrijfgeld f 360,00

Wandelsportvereniging OLAT

Opgaveformulieren bij Hein Lenders Tel. 06-12074473

WANDELEN OP DINSDAG

Voor wie het maar weten wil:

Wij zijn een spontaan gegroeide groep lieden die onder de vlag van OLAT graag om de week in gezelschap een dagje gezellig wandelen. We hebben leden noch bestuur. Niettemin voelen de initiatiefnemers van het eerste uur hun verantwoordelijkheid en het is om die reden, dat het goed is om enkele ongeschreven spelregels eens op 'n rijtje te zetten. Dit is vooral gewenst omdat steeds meer deelnemers zich aanmelden om ook eens 'n tocht 'vlak voor hun huisdeur' te organiseren.

- We starten klokke tien, voorzien van leeftocht en laten het hondje thuis.
- De wandeling bedraagt ± 20 km; het tempo ± 5 km/h.
- De wandeling ligt globaal tussen Weert, Tilburg, Den Bosch en de grensstreek.
- Er moet 'n routebeschrijving voorhanden zijn, óók als er wordt geïmproviseerd.
- De verantwoordelijke gids gaat altijd voorop en zijn secondant voert de achterhoede om eventuele dwaalgasten in het gareel te houden; splitsing van de groep zal in principe worden vermeden.
- Voortaan zal de verantwoordelijke gids ook zijn route voorlopen ter vermijding van verrassingen en proberen een gastvrij café, liefst bij de start, te vinden; dat laatste kan niet worden gegarandeerd.
- De wandeling heeft een recreatief karakter met ruimte, dus tijd voor een bezienswaardigheid. De ervaring leert, dat vooral tijdens een tocht 'vlak voor de huisdeur' niet alleen wat te zien en te horen is, maar dat daarvoor veel belangstelling wordt getoond. Ach, van 'n ongeïnteresseerde wandelaar wordt wat aanpassing verwacht zoals dat ook wel eens geldt voor een hardloper.

Wie zich overigens de NS-wandeling over de Hollandse Kade weet te herinneren kent het verlangen van een aantal deelnemers om nog eens een tocht te organiseren in een landschappelijk ander gebied. Welnu, **2 oktober** staat een tocht door het Savelsbos op het programma.

Startpunt is dan N.S. station Maastricht en eindpunt station Eijsden.

Voor deze 'vroeg' herfstwandeling wordt de starttijd verschoven naar 10.30 uur i.p.v. 10.00 uur.

Wij wensen u veel wandelgenot.

Christiaan Koehler en Truus van Vessem

Zomerprogramma 2001

<u>Datum</u>	<u>Route</u>	<u>Start</u>	<u>Plaats</u>
12 juni	Hondsbergroute	N.S.Station	Oisterwijk
26 juni	Heidetocht (Brabantiaalaan in, wordt later Sofhiastr. Re. Maximil.laan in, li. Hutdijk bospad en bord Mie Pils volgen)	Hut v. Mie Pils/Aalsterhut	Aalst
10 juli	Waterlelieroute	Gemeentehuis, Petrus Dondersstr. 1	St. Michielsgestel
24 juli	Beemdenroute	Café de Gouden Leeuw, Jan Smuldersstr. 24	Vessem
7 aug.	Géén wandeling i.v.m. de Kempische wandeldagen die het weekend vooraf zijn.		
21 aug.	Dommeldalroute	Mgr. Kuipersplein	Borkel& Schaft
4 sept.	Grote Peel	Bezoekerscentrum	Ospel
18 sept.	Warrenbeekvallei	Achelse Kluis	Borkel&Schaft
2 oktober	Savelsbos	N.S. Station (vertrek 10.30u)	Maastricht
16 oktober	Strabrechtse heide	café de Zwaan	Heeze

Meer informatie?

Bel Jos 0495-535848 of Truus 040-2110413.

WANDELEN OP DINSDAG

Thuisgekomen van de wandeltocht op dinsdag 15 mei heb ik, rustig in de tuin gezeten met 'n glaasje bier, de belevenissen tijdens de Mildertroute nog eens op mij laten inwerken.

Kenmerkend was het rustige tempo waarin over de door regen opgefroste paden werd gelopen en dat er zelfs met een zekere ingetogenheid de gebruikelijke gesprekjes werden gevoerd.

Zou de warmte van de voorafgaande dagen hierop van invloed zijn geweest?; dacht ik.
Of zou men kennis hebben genomen van onderstaande stelling, die onlangs in het Eindhovens Dagblad was te lezen en dat men deze trefzekere aanbeveling maar gelijk in praktijk heeft gebracht.

**Wandelen is stilstaan bij
dingen onderweg**

A van Suilen KU- Nijmegen

Hoe dan ook: er werd stilgestaan, gekeken, bewonderd en genoten.
En hoe heerlijk is het dan om je bij een bosrand neer te vlijen, je boterhammetje op te peuzelen en te genieten van het schitterende vergezicht met dartelende kieviten op de voorgrond. Een tweetal vogelkijkhutten boden gelegenheid om de watervogels ongestoord gade te slaan in hun paradijs met de wat vreemde benaming 'De Banen'. Hulde aan de initiatiefnemers van deze fraaie tocht Lies, Els, Theo en Jos, die bovendien enkele beperkingen in de route vanwege de MKZ-épidemie op voortreffelijke wijze wisten te omzeilen.
Ga zo door en wie volgt!
Christiaan Koehler

Clubnaam: OLAT Wandelen Sint Oedenrode

Door Jan van Capel (uit de Volkskrant van 30 april 2001)

Cornelis van Montfort was boer.
Zijn hoeve stond in Olland, een kerkdorp van Sint Oedenrode in Noord-Brabant. Het bedrijf hield hem behoorlijk van de straat, maar van Montfort was iemand die naast zijn werk andere uitdagingen zocht. Zo had hij zich plechtig voorgenomen een keer mee te doen aan een zogenaamde Kennedytocht.
Deze prestatie-wandeltochten ontstonden in de jaren zestig als reactie op een uitspraak van de vermoorde Amerikaanse president John F. Kennedy: 'De Amerikanen zijn zo slap dat ze geen 50 mijl binnen 20 uur kunnen lopen.' Vijftig mijl is ongeveer tachtig kilometer en in de hele wereld worden sindsdien onder zijn naam marsen van die afstand georganiseerd. Ook in Nederland.
Op 25 juni 1966 toog van Montfort samen met twee jongens uit het dorp naar Boxtel om zijn eerste Kennedytocht te lopen. Na 80 kilometer kwam hij opgewekt over de streep, op zijn werklaarzen. Drie weken daarna ging hij in Eindhoven nog eens 70 kilometer wandelen, nu op gymschoenen.
Hij kwam steeds terug met spannende verhalen en zijn enthousiasme werkte aanstekelijk. Op 23 november 1967 kwam een elftal wandelliefhebbers in café Rijken in het centrum van Olland bij elkaar om een echte wandelclub op te richten.
Op voorstel van een van de leden, Sjef Ploun, werd gekozen voor de naam OLAT: Ollandse Lange Afstand Tippelaars. Achteraf bleek de naam enigszins verwarrend omdat de club soms ten onrechte werd beschouwd als een zuidelijk filiaal van de al jaren bestaande SV LAT (Lange Afstand Tippelaars) uit Amsterdam en omstreken.
Het doel van de vereniging was (volgens de statuten) de lange afstandwandelsport en het prestatiewandelen te

bevorderen. De minimumleeftijd was 13 jaar, de kortste afstand 20 kilometer.
De boerderij van de van Montforts 'Anno Santo' werd het middelpunt van OLAT. Veel (trainings-) tochten werden daar begonnen en beëindigd, de bestuursvergaderingen werden er gehouden en als het voor deelnemers te laat werd om naar huis te gaan was er altijd wel ruimte om te blijven slapen.
Sommige leden hadden er plezier in een bepaald rondje steeds wat vlugger af te leggen. Dat leverde ongemerkt een aantal knappe snelwandelaars op. De bekendste is de tegenwoordig voor zijn werk in China wonende veelvoudig Nederlands kampioen Jan Cortenbach. Ook Henk Plasman is in deze tak van de atletiek een bekend figuur. In 1987 kwam OLAT in het *Guinness Book of Records*. Een team van 24 wandelaars (om de beurt één uur in touw) liep een wereldrecord van 233 kilometer en 914 meter.
De OLAT-wandeltochten zijn een begrip geworden. Sportweekendtochten, de Kempische Wandeldagen en om het jaar het 'Internationaal Wandelevenement' met daarin de enige tocht van 100 Engelse mijlen op het continent: *De Continental Centurion*. Aan de evenementen van OLAT nemen jaarlijks ongeveer 9000 mensen uit binnen- en buitenland deel.
De club heeft voorts twee nationale wandelpaden in beheer: het Hertog Hendrikpad bij Eindhoven (70 kilometer) en het Graaf van Hornepad rond Weert (95 kilometer). Deze paden maken deel uit van het landelijk wandelwegennet: zoals van Hoek van Holland naar Leerdam en Den Haag (Visserspad en Oeverloperpad), Amsterdam via Schoonhoven naar Bergen op Zoom (Graaf Floris V-pad), Amsterdam naar Den Bosch en Roermond (Pelgrims- en het Peellandpad).

Een bij zijn leven al legendarische clubman is de huidige vice-voorzitter en erelid Theo Tromp. Deze beroepsmilitair - hij is onlangs als adjudant-hofmeester voor een half jaar naar Bosnië vertrokken - is een van de wandelaars die bijvoorbeeld een Vierdaagse van Nijmegen er even bij doet. Vier maal 50 kilometer is voor hem een gezellig stukje lopen. Maar Parijs-Schoonhoven (500 kilometer in vijf dagen), Amsterdam-Leeuwarden (150 kilometer) en de klassieker 100 Engelse mijlen (161 kilometer binnen 24 uur), dat zijn pas tochten naar zijn hart. Dat neemt niet weg dat ook Tromp zich er steeds voor heeft ingezet binnen de club zoveel mogelijk takken van de wandelsport aan bod te laten komen: langeafstand, prestatie- en recreatiefwandelen. Verder worden

vijf keer per jaar clubreizen georganiseerd naar wandelgebieden in België en Duitsland, waar vaak complete gezinnen aan meedoen. Met 680 leden behoort OLAT tot de grootste wandelverenigingen in het land. De homepage op internet (www.wandel-olat.org) is wellicht een van de uitgebreidste sites over de wandelsport ter wereld.

SJEF KOOLEN OP ZIJN WEG NAAR SANTIAGO DE COMPOSTELA

reisverslag van 2 april tot en met 27 juni 2000, deel 2
(aan de hand van zijn dagboek)

BEZOEK UIT NEDERLAND

Wij hebben Sjef Koolen en Ad Verbakel vorige maand gevolgd over de wegen door Nederland en België. We hebben gelezen dat soms een plaats voor de nacht hen zo in de schoot wordt geworpen en dat een andere keer uren naar een slaapplek moet worden gezocht. Ook opvallend is de vriendelijkheid waarmee onze twee pelgrims onderweg worden bejegend. We zijn de Belgisch-Franse grens gepasseerd en zijn nu begonnen aan de schier eindeloze kilometers door het Franse landschap. Deze morgen krijgen we van de boer in Bazeilles, waar we hebben overnacht, een enveloppe met 6 francs inhoud om in Compostela een kaars voor hem op te steken. Natuurlijk zullen wij onze belofte aan hem gestand doen. We wandelen in een mooi gebied, maar de dorpjes die we doorlopen liggen er troosteloos bij. Ad, die al enkele grote tochten meer heeft gemaakt, raakt niet uitgepraat over behelpen onderweg. Door al dat gepraat vergeten we zelfs inkopen te doen als de gelegenheid daar is. Het blijft vandaag ook regenachtig en als Jeannette en Vincent - de dochter en schoonzoon van Ad - ons tegemoet komen rijden in de buurt van Buzancy, dan besluiten we de laatste 4 kilometer voor vandaag met hen mee te rijden in de auto. Om te wachten tot het leuke hotelletje, dat we voor vannacht op het oog hebben open gaat, gaan we eerst iets drinken in een café. De hotelbazin is van Engelse afkomst en ze kan goed koken. Op onze kamer hangen onze drijfnatte spullen en tent te drogen. Tot halfelf kletsen we bij met Jeannette en Vincent en lezen het nieuws van thuis en bekenden. Ondanks de lift hebben we vandaag toch nog 40 km wandelend afgelegd en die 4 km komen morgenvroeg wel aan de beurt.

In de regen gaan we met z'n vieren om 8.00 uur op stap. Het fototoestel moet voor vandaag in de rugzak blijven. Het landschap is eentonig en de bedrijven zijn hoofdzakelijk op veeteelt gericht. Voor het kerkje in Grandpré bakken Vincent en Jeannette pannenkoekjes voor ons. Na deze heerlijkheid gaan we toch weer op weg om een stuk van de GR 14 te lopen. De enige die vandaag nieuwsgierig naar ons uitzien zijn de koeien. Vanavond koken Vincent en Jeannette voor ons, en de boer bij wie

we onderdak krijgen, biedt ons zelfs een fles wijn aan. Na 32 km liggen we om 21.00 uur in onze slaapzak en merken niets van de regenbuien die over ons heentrekken.

We zijn vroeg uit de veren en na het lichte ontbijt dat Vincent heeft klaargemaakt zijn we ook vroeg aan de wandel. Het blijft vandaag droog, maar er staat veel wind. De omgeving blijft eentonig, gelukkig dat de wegen die we volgen niet eindeloos zijn maar geregeld om afgelegen boerenbedrijven heen voeren waardoor toch enige variatie ontstaat. Onderweg vullen we onze voorraad aan en we verwonderen ons dat de mensen hier in deze streek onder deze omstandigheden kunnen leven. We zien heel veel vervallen huizen, en de meeste staan

leeg. Huizen die wel bewoond zijn, lijken soms nog goedkoper dan de tractor die er meestal op het erf staat. Ook om groot wild te zien had ik niet zover van huis hoeven te gaan, tot nu toe troffen we slechts een ree op onze weg.

De bewoners van St. Jean's Tourbe bieden ons voor deze avond en nacht een lokaal in de plaatselijke school aan. Als we even geduld hebben, wordt het allemaal voor ons geregeld. Het verwarmde leslokaal en wasge-

legenheid biedt ons alle comfort. Ons staat zelfs de elektrische waterkoker van het onderwijzend personeel ter beschikking. Jeannette en Vincent laten niet na mij en Ad deze avond heerlijk te verwennen. Nadat Ad en ik de financiële boekhouding weer op orde hebben, gaan we om 21.30 uur slapen. Vijfentwintig kilometer is niet veel, maar ze gingen de goede kant op!

WE NADEREN DE ECHTE HEUVELS

De dorpjes komen hier steeds verder uit elkaar te liggen. Veel huizen staan leeg of zijn vervallen. We zitten duidelijk in het stormgebied van eind vorig jaar. De meeste bossen zijn totaal vernield en elektriciteitskabels zijn provisorisch hersteld. In Sompuis stuurt een inwonster ons naar de burgemeester en van hem mogen we achter het gemeentehuis onze tent opslaan; er is daar wel een waterkraan in het dorp, maar eten is er niet te krijgen. Dan zelf maar iets klaarstoven en omdat het begint te regenen stellen we de avondwandeling door het dorp maar uit. Toch maar weer 40 km in de benen geweest vandaag.

Volgens Ad heeft het de hele nacht geregend, maar ik heb er niets van gemerkt. Omdat de tent eerst iets moet drogen gaan we pas om 9.00 uur weg. Gelukkig hoorden we vanmorgen de bakker om 7.00 uur langskomen en met twee stokbroden kunnen we wel even vooruit. Het wordt goed wandelweer en het blijft droog. We wandelen hoofdzakelijk over smalle B-weggetjes en de dorpjes liggen weer iets dichterbij elkaar. We zijn duidelijk in een ander departement. Het dorpje waar we onze tent opzetten is net een spookstad uit een cowboyfilm. We halen ons water op het kerkhof en hangen de was te drogen op een oude boerenkar. Er is geen eten te krijgen, maar daar wen je aan. In Mesnil Lettre schrijf ik 32 km in m'n dagboek.

Nadat we uit het schoolgebouw zijn vertrokken, komen we in een gebied waar vooral veel patrijzen voorkomen en ook de nachtegaal fluit er hier vrolijk op los. Afgelopen nacht heeft het nog gevoren en deze dag is stralend begonnen. Tijdens de wandeling loop ik te denken aan thuis, en zal de wandeltocht in Eind gisteren goed verlopen zijn? Toch is het vreemd dat ik de weelde van thuis op deze pelgrimstocht helemaal niet mis.

We zijn onderweg met vier personen en het vinden van onderdak is vandaag moeilijk. Via een politiepost komen we bij een boerderij terecht, waar we in de schuur mogen slapen, maar eerst moet de tractor naar buiten. Vincent bouwt een provisorische wasgelegenheid en wij zetten de tenten op in de schuur. Het plaatsje heet Courtisols en ligt in de buurt van Châlons. We eten deze avond pizza, het enige dat hier trouwens te krijgen is in het etablissement waar de walm door de voordeur naar buiten moet! In het park waar we door lopen liggen ontwortelde beukenbomen her en der over de paden. Dit zijn de eerste tekens van de storm die in december 1999 over Frankrijk raasde. Het is 21.30 uur en we kruipen in onze tent. De gelopen afstand vandaag was 30 km.

Na het ontbijt nemen we afscheid van Jeannette en Vincent. Ad heeft het even moeilijk; het was mooi hen er even bij te hebben en ik was weer een ervaring rijker en een zaklamp die ik van Vincent overnam. Ad en ik staan er weer samen voor.

Om halfzeven spitsen we onze oren en menen de bakkerswagen te horen, en wat is zo'n vers stokbrood in de vroege morgen lekker. Langzaam verliezen we de leeuweriken, de blauwe kiekendieven, putters, nachtegalen, geelgorzen en patrijzen uit het oog. De omgeving wordt glooiend, boeiender met fraaie weggetjes. We lo-

pen aan een stuk door tot tegen de middag. We drinken koffie, doen inkopen in een supermarkt en eten meteen ook alles op in een bushuisje. Dan gaan we weer op weg om nieuwe voorraad in te slaan. Langzaam komen we in de buurt van de grote verkeerswegen. We moeten dwars door Troyes en dat is al

een kunst op zich. Ad loopt constant met het kompas in de hand en houdt het zuiden aan. Na 2.5 uur zoeken zitten we eindelijk op het goede spoor. In Troyes kunnen we met onze creditcard geld pinnen, natuurlijk met een beetje hulp van het bankpersoneel. Wij zijn tevreden mensen, het weer wordt beter en het parkoers steeds mooier.

De jeugdherberg van St. Pouange biedt ons voor 135 francs onderdak en na 5 dagen kunnen we onszelf weer eens echt douchen en onze kleren wassen. Er is avondeten en ontbijt, dus waarover moeten wij ons zorgen maken! Onze kamer delen we met een Engelsman, die hier in de buurt bezig is met het bewandelen van een GR en nu even van de gelegenheid gebruik maakt om een paar museums te bezoeken. Hij bewondert onze moed om zo'n lange tocht aan te durven. Onze dagafstand is 42 km, dat was dan even een marathon tussendoor.

Na het ontbijt zijn we met stomheid geslagen: mijn stok staat gelukkig nog tegen de muur, maar die van Ad is al opgestookt.

Er komen nu echte heuvels in zicht en de omgeving wordt bosrijker. Om aan eten te komen moeten we echter geduld betonen. Maar Jacobus stuurt zo af toe wel iemand in onze richting en als ze het aan mij vragen moeten ze die man ook maar patroonheilige van de bakkers maken, want juist op het goede moment stopt er nu weer een om ons van stokbrood te voorzien. De huizen, zowel betrekkelijk mooie als vervallen, staan hier bijna allemaal leeg. Ook aan de kerken wordt geen onderhoud meer gepleegd. Het weer houdt zich goed en op flora- en faunagebied ontdek ik steeds andere soorten. Ook m'n conditie wordt beter; we wandelen nu onafgebroken minstens 3 uur achtereen zonder dat de rugzak afgaat. Bij een vakantiemanage vragen we om

onderdak, maar hier maken we geen kans. Wel geven ze ons een routebeschrijving naar een boerderij in het dorpje Vanlay. In een wei mogen we onze tent opzetten en in het dorp is een heus café-restaurant waar we een soort uitmijter kunnen kopen en een pilsje drinken. Van de boer krijgen we een paar emmers water om ons te wassen en tegen dat het donker wordt liggen we heerlijk in onze tent. Vandaag waren het 38 km. Als je in de tent slaapt begint de dag vroeger en we staan al om 6.00 uur op. Het regent weer eens en dat wordt behelpen bij het koffie zetten. Eerst sjouwen we

alles naar een vuile oude schuur en proberen daar het een en ander op gang te krijgen, maar het gaat moeilijk. Zelfs wij komen langzaam op gang en zitten niet lekker in ons vel. Maar als we dan na drie uur treuzelen weer op pad zijn gaat alles veel beter.

Het parkoers is afwisselend met lange beklimmingen en zeer bosrijk. Terwijl we wandelen moeten we vooral in de gaten houden of we een rijdende winkel zien, dat is hier noodzaak. Op een zeker moment moet ik ongeveer anderhalve kilometer terug lopen omdat m'n hoedje verdwenen is, dat ik onderweg even had afgezet. In deze streek is koolzaad het hoofdgewas, dus het gebied is dun bevolkt. Omstreeks drie uur in de middag komen we langs een gîte waar we welkom zijn en een mooie kamer krijgen met veel tierlantijntjes.

Om 19.30 uur wordt een paasmaaltijd opgediend met eieren, ongeschilde aardappelen en zelfs wijn. Voor ik

ga slapen lopen we nog wat rond in het plaatsje Collan, waar we voor deze dag 30 km kunnen noteren. Ad maakt het die avond wat later en duidelijk is dat Ad en ik toch iets verschillen van levensstijl. We kiezen vandaag voor een leuk parkoers

over smalle weggetjes in een gebied waar het gemengde bedrijf van veeteelt en landbouw samengaan. Verder is hier ook druiventeelt en de koolzaadvelden brengen kleur in het geheel. De dorpjes liggen wat verder van elkaar. Rond de middag komen we door een plaatsje waar voldoende eten te koop is. Zo kunnen we tot ver in de namiddag doorlopen tot in Sacy waar we onze tent mogen opzetten in de tuin van een villa. De rugzakken kunnen we kwijt in de garage onder de villa. Amper hebben we onze tent staan of er barst een onweer los, wat een geweldige weergalm geeft in deze heuvelachtige omgeving; ik vind het zelfs spannend! Als we 's avonds nog even door het dorp lopen, komen we te weten dat het voor 80% onbewoond is. Er staan 120 huizen die ongeveer aan elkaar gebouwd zijn. We staan er versteld van hoe de mensen hier onder deze omstandigheden kunnen leven. De afstand voor vandaag is 30 km.

ONZE EERSTE GROTE STOP

Vandaag gaan we verder over de GR 13; een pad dat langs de grotten van Saint More voert. Omdat ik de kaart zelf van tevoren niet heb bekeken, twijfelde ik op een gegeven ogenblik of we wel goed zaten. Ik zag geen markeringen, maar als Ad en ik de kaart nader bekijken, blijken we toch goed te lopen. Op de camping van Saint More is geen levend wezen te bekennen en we lopen door naar een restaurant waar we koffie drinken. Ze vertellen ons daar dat de camping wel open is, maar als we terug gaan is er nog niemand te bekennen. We zijn zo vrij om toch maar de kantine binnen te gaan en daar onze natte spullen uit te hangen. Als na enige tijd de beheerder arriveert, vindt hij onze handelwijze niet bezwaarlijk en voor 25 francs mogen we blijven. Ook stuurde Jacobus nog een bakkerswagen langs zodat we voldoende te eten hebben en zelfs een tompouce als dessert nemen. Pasen is in deze streek geen feestdag, alle kerken zijn dicht. We lopen een tijdje rond in het plaatsje en omdat de omgeving mooi is neem ik ook een paar foto's. Ik bel even naar huis omdat ik vermoed dat Gerard, Corry, Kelly en Kevin bij Tini zijn en dat klopt inderdaad. Bij ons op de camping is ook nog een dame uit Ecuador, die bezig is aan een fietstocht door Europa. Deze avond liggen we pas om 22.00 uur in bed en we deden 27 km.

Als ik wakker word, vertelt Ad me dat het weer de hele nacht heeft geregend, maar als we om 8.00 uur vertrekken is het droog en het zonnetje is er ook weer bij. Dus vol goede moed gaan we op weg naar Vezelay, onze eerste stop na ruim drie weken wandelen. We vervolgen de GR 13 en verschillende keren zien we vanaf een heuveltop in een vergezicht de kathedraal al oprijzen. Op een zeker moment krijgen we een stevige klim van zo'n 45 minuten te verwerken en het verrast ons dat we dan plotseling voor de kathedraal staan. Wij krijgen veel bekijks van de mensen die daar rondlopen. En als we vertellen dat we te voet uit Nederland komen wandelen moeten we ook nog op de foto.

Van een Nederlander die een paar uur voor ons was aangekomen, krijgen we het adres van de Zusters Fran-

ciscanessen en daar krijgen we onderdak voor twee dagen. Als eerste ruimen we onze spullen in, wassen de kleren en onszelf en steken ons in vrijetijdskleding. We lopen wat rond in de stad en gaan dan naar de kathedraal. Het is een echt kolossaal Frans bouwwerk, meesterlijk gebouwd. De lichtinval in de kerk is niet te beschrijven en zeer uitzonderlijk. Eerder zag ik Duitse kerken evenals kerken in Rome, maar hier is het licht anders. De stad Vezelay heeft verder weinig tot niets te bieden, dus daar ben ik zo uitgekeken.

We kunnen weer wat geldvoorraad pinnen, dankzij de hulp van een Nederlandse mevrouw. Er is niet veel gelegenheid om te eten en daarom zoeken we samen met die andere Nederlander een hotelletje waar ze wel wat hebben, maar waar we toch ook weer met honger vertrekken. Voor het thuisfront schrijf ik deze avond in mijn dagboek dat ik vandaag de eerste orchideeën heb gezien en dat de koekoek ook weer in de lucht is. Verder kan ik doorgeven dat de kathedraal in het jaar 1100 is gebouwd en dat onze afstand voor vandaag 25 km bedraagt.

Ad en ik beginnen nu aan onze rust van twee dagen en zien u volgende maand graag terug bij onze verdere stappen door Frankrijk op weg naar Santiago de Compostela in noordwest Spanje.

Wandelnieuws van het platform

Vooruitlopen op de toekomst: Beleidsvisie 2000 – 2010

Het Wandelplatform wil wandelen in Nederland de plaats geven die het verdient: een goede mogelijkheid om overal te voet op pad te gaan. Omdat vrijwel alle Nederlanders wandelen, omdat wandelen gezond en leuk is en het bijdraagt aan een duurzame samenleving.

Enkele flitsen uit de nota:

...Het Wandelplatform wil werken aan een wandelbaarder Nederland. Er zijn nog steeds volop mogelijkheden om te wandelen. Vlakbij huis en verder weg. Er bestaat een fantastisch netwerk van gemarkeerde en in gidsen beschreven LAW's en streekpaden....

...Om te bereiken dat ook in 2010 de wandelaar in ons land nog goed uit de voeten kan, staat het Wandelplatform voor de opgave om door promotie en (coördinatie van) belangenbehartiging het totaal aan wandelmogelijkheden te behouden, te verbeteren en liefst uit te breiden....

...Wandelrecreatie genereert geen grootschalige economische effecten, maar het kan voor streken en dorpen wel de marge zijn die net wat meer armslag geeft....

...Wandelrecreatie past goed in het streven naar een duurzame samenleving. De wandelaar is vooral medegebruiker van natuur- en cultuurgebieden. Voor het wandelen hoeft geen ruimte onttrokken te worden aan andere maatschappelijke sectoren. En behalve zijn voetafdrukken laat een wandelaar niets achter waar komende generaties zich geen raad mee weten....

Er zijn 6 basisvoorwaarde gesteld:

- 1.- Toegankelijkheid: voor de wandelaar moet de wereld openbaar terrein zijn.
- 2.- Bereikbaarheid: iedere wandeling moet bij de huisdeur kunnen beginnen, dus ook het stedelijk gebied moet bewandelbaar zijn.
- 3.- Barrièrevrij: ieder obstakel dat de vlotte en vrije toegang belemmert doet afbreuk aan de wandeling. Vooral bij de bouw van nieuwe wegen en spoorlijnen worden bestaande wandelwegen soms letterlijk op de schop genomen.
- 4.- Veiligheid: wandelaars zijn voetgangers, in het verkeer zijn voetgangers kwetsbaar.
- 5.- uniforme routemarkering: het moet voor de wandelaar helder zijn waar hij aan begint. In eigen woonomgeving is dat geen probleem, maar bij wandelingen op onbekend terrein moet voorkomen worden dat men van een koude kermis thuiskomt.
- 6.- Afwisseling: een wandelaar wil afwisseling. Bij een wandeling in de natuur zoekt de wandelaar afwisseling in het landschap.....

De volgende wandelpaden zijn onlangs vernieuwd verschenen:

Waterliniep pad: Op donderdag 26 april heeft staatssecretaris Faber in Asperen het Waterliniep pad officieel in gebruik gesteld. Het is een voorlopige route die gemarkeerd is. De komende drie jaar zal worden gewerkt aan de verbetering van het pad.

Handelsweg: Op 12 mei heeft het Wandelplatform LAW samen met het Duitse Wiehengebirgsverband net over de grens bij Oldenzaal officieel de Handelsweg

geopend. Deze Nederlands-Duitse Handelsweg is een wandelroute van 229 km tussen Osnabrück en Deventer. Er is een tweetalige gids uitgebracht. In deze Handelsweg zijn de reeds bestaande Marskramerpad I en de Duitse Töddenweg geactualiseerd en met elkaar verbonden en toeristisch opgewaardeerd. De kleuren-gids telt 235 pagina's en kost 28.65 of €13.-.

Westweg Schwarzwald.

Door Margriet Fischer

Na veel wikken en wegen wordt besloten dit jaar de voorjaarswandelvakantie in Duitsland door te brengen. Nog even de vergadering over het IWE bijwonen, en dan met de nachttrein via Keulen naar Hausach, waar wij

(Paul en ik) 's morgens om halfzes aankomen.

Eigenlijk loopt de Westweg van Pforzheim naar Basel en is een deel van de E1 van Flensburg naar Genua, maar bij gebrek aan tijd lopen wij van Hausach naar Basel.

Omdat we helemaal nog geen wandelkaarten van dit gebied hebben, wachten we tot de boekwinkel opengaat en kunnen dan meteen twee kaarten aanschaffen, genoeg voor de eerste drie dagen.

Op internet hebben we al heel veel informatie kunnen vinden, zoals etappe-indeling, overnachtingadressen, hoogteprofiel, routeverloop etc. Maar een kaart hebben we er ook graag bij.

Om 9.00 kunnen we op stap, en deze starttijd zullen we de hele week kunnen aan-

houden.

Het begint meteen al goed met een flinke klim naar de Farrenkopf, een dorpsbewoner wenst ons 'viel Spass'. Anderhalf uur later en 6 kilometer verder komen we daar 500 meter hoger aan. Op de top staat een prachtig ingerichte schuilhut, met een logboek waarin diverse wandelaars hun lof hebben geuit. Onderweg naar boven zien we midden in het bos een brievenbus hangen met

het embleem van de Schwarzwaldverein erop, en als we daar in kijken zien we tot onze grote verbazing daar ook een logboek in zitten met een balpen erbij en vol aantekeningen van wandelaars; daar hebben wij ook maar iets bijgezet. Op de rest van de route zijn we dit soort logboeken niet meer tegengekomen.

We lopen vandaag over trollenpaadjes, zien veel koekeksbloemen, beuken, bergweiden en we gaan regelmatig de mist in, letterlijk. We snijden nog een mooie rechte tak van een hazelaar, en die zal in de loop van de week veranderen in een prachtig bewerkte wandelstaf, iets waar ik nooit graag mee gelopen heb, maar met het oog op mijn tocht volgend jaar naar Santiago moet ik er maar vast aan wennen. Net als aan mijn zware rugzak die ik deze week veel te vol heb gestopt om er achter te komen wat wel en niet mee moet. Ik moet zeggen dat het lopen met een grote rugzak, hetgeen voor mij en Paul helemaal nieuw is, erg meevalt.

We besluiten deze eerste dag in Schönach na 22,5 km. Woensdag lopen we van Schönach naar Kalte Herberge, een etappe van 23,5 km. De stijgingen zijn vandaag wat minder heftig dan gisteren, maar ook nu mogen de kuiten weer werken. Na bij de bakker wat lekkere broodjes te hebben gekocht lopen we al gauw door een open landschap met prachtige houten huizen en veel vergezichten; we komen langs de bron van de Donau en lopen op de waterscheiding van Donau en Rijn. Het hemelwater rechts van ons komt in de Rijn en gaat naar de Noordzee, het water links van ons stroomt in de Donau en komt na een lange reis in de Zwarte Zee. De zon is warm, het hoogste punt is vandaag 1150 meter en bovenop die top staat een uitkijktoren waarvandaan we een goed zicht hebben op wat ons nog te wachten staat in het zuiden. In de verte zien we sneeuw op de top liggen. Twee dagen later lopen we door die sneeuw.

We ontmoeten een bijna blinde man die deze route al een aantal malen heeft gelopen, maar nu wat dichter bij huis blijft. Hij heeft een prachtige zelfgemaakte wandelstok met een trollengezicht in het handvat gesneden, met ondeugende oogjes erop.

De ontvangst in Kalte Herberge is hartverwarmend en na een avond en ochtend vol verwennerij gaan we donderdag verder; met het lunchpakket dat we meekrijgen kunnen we twee dagen vooruit. Een echte aanrader!

De route van vandaag loopt weer wat meer door de bos-

sen, we zien reeën, vlinders, veel waterpartijen met dotterbloemen en naaktslakken. Aangekomen in Titisee begint het te dreigen, wat windvlagen en gedonder in de verte, maar we houden het droog. Titisee is een toeristisch plaatsje waar je struikelt over de souvenirwinkeltjes en in alle winkels bij elkaar hangen minstens 6000 koekeksklokken. Na een halve ronde om het meer gaat het weer steil naar boven. Vreemd om zo omhoog te moeten lopen om in een dal te komen. De etappe van vandaag eindigt in Bärenthal na een afstand van 26,5 km. Vrijdag gaan we de sneeuw in en dat betekent flink klimmen, eerst naar een uitzichtpunt dat Zweiseenblick heet en waar je dus twee meren kunt zien: Titisee en Schluchtsee. Rond de Feldberg (1493m) is het weer druk, het hotel dat er staat is oud en prachtig ingericht met o.a. een fraai bewerkte witte tegelkachel en een he

Tegelkachels vind je in deze streek trouwens in bijna iedere herberg in allerlei soorten en maten; ze worden nog regelmatig gebruikt en geven een heel prettig soort warmte.

Boven op de Feldberg ligt dus de sneeuw en we zitten duidelijk boven de boomgrens; als ik boven kom loopt het zweet met straaltjes langs mijn rug, want de zon is warm en de helling steil. Ik hoor de eerste leeuweriken van dit jaar, en dan meteen drie. Hier krijg ik echt zo'n Sound of Music gevoel van en begin bijna te jodelen. De vergezichten zijn wonderschoon, het is een net en opgeruimd land en de boerderijen zijn

immens groot, vaak woning en stal onder een dak. In Wiedener Eck beëindigen we vandaag een tocht van 24,5 km en komen 's avond tot de ontdekking dat we nog een dag over hebben.

Dat komt mooi uit, want de volgende etappe is 31 km en dat is met twee hoge bergen erin wel zwaar; boven op de Belchen hebben we een mooi overzicht waar we gisteren waren en waar we straks (of morgen) zijn.

Bij het aanleggen van de Westweg hebben de parkoersbouwers alle hoge bergen van het Schwarzwald op een rijtje gelegd en daar gaat de route over alle toppen heen. Maar het gaat zaterdag toch al niet zo lekker: drie maal verstapt, twee keer gestoten, dus na beklimming en afdaling van de Belchen houden we het na 12 km voor gezien als we in Haldenhof aankomen en daar een vriendelijk Gasthaus aantreffen.

Zonder rugzak nog een verkenning in de buurt gemaakt en verder lekker in het zonnetje; lekker bier trouwens. Dit deel van het land is geliefd bij motorrijders die de eerste zonnige zaterdag van dit jaar zich lekker komen uitleven in de bergen.

Uitgerust gaan we zondag op pad, vertrouwend op de goede markering van afgelopen dagen. We zijn namelijk nog niet in de gelegenheid geweest om een kaart van dit gedeelte te kopen. En juist deze dag ontbreken er nogal wat markeringen zodat we al meteen 1,5 uur verliezen met verdwalen, en dat doen we nog twee keer. Dus ik dank de Heer op m'n blote knieën dat we maar een halve etappe hoeven te lopen (het worden toch nog 24 kilometers vandaag) Bovenop de Blauen is het een komen en gaan van motorrijders, maar er gaan ook veel deltavliegers en parapenters de lucht in en dat is fascinerend om te zien, zeker als je ze later nog kilometers hoger boven de berg ziet rondcirkelen op de thermiek. Deze berg Blauen is de laatste hoge die we mogen bedwingen en dan is het alleen nog maar afdalen. We lopen urenlang door stille bossen, bestaande uit beuken en sparren. De vogels doen hun best.

Bij de ruïne van Slot Sausenburg nog even op de uitzichtoren geklommen en dan weer verder naar beneden.

Warm en vermoeid komen we in het stadje Kandern, waar we 's nachts wakker worden door het onweer. Dat koelt gelukkig een beetje af, maar de volgende dag wordt het al snel weer benauwd als we de laatste etappe naar Basel van 22,5 km lopen. Een paar druppels regen brengen daarin niet veel verandering.

Na een blik op Slot Rötteln is het even gedaan met de rust want twee autobanen moeten hier worden gekruist, en na een afdaling langs de wijngaarden laten we alle heuvels achter ons en lopen langs de Wiese Zwitserland binnen: een

lang vlak pad omzoomd met heel veel verschillende soorten bomen, waar heel Basel zijn hond komt uitlaten (zo lijkt het). Het is een gezellige drukte van hijgende hondjes en buurtende baasjes. We worden door de Zoo geloodst en zitten dan ineens vlak bij het Duitse station (er is ook nog een Zwitsers- en een Frans station) waar we alvast een kaartje kopen voor vanavond, waarna we de oude binnenstad gaan bewonderen. Het duurt niet lang of er breekt een enorm noodweer los, en we vluchten bij de Italiaan binnen, waar we de laatste uren van deze vakantie doorbrengen, want om halftwaalf gaat onze slaaptrein terug naar huis.

100 km Euraudax wandeltocht te Beveren-Leie in België

In het weekend van zaterdag 28 en zondag 29 april 2001 organiseerde Euraudax een wandeltocht vanuit Beveren-Leie te België. Deze plaats ligt globaal in zuidelijke richting ter hoogte van Maastricht en in westelijke richting ter hoogte van Cadzand in Zeeuws-Vlaanderen. Een grote plaats in de buurt is Kortrijk.

Het arrondissement Kortrijk omvat twaalf gemeenten in het zuiden van de provincie West-Vlaanderen, waaronder Waregem. Deze provincie vormt een van de vijf provincies in Vlaanderen, de Nederlandstalige regio binnen het federale België. Het arrondissement Kortrijk paalt aan de Vlaamse arrondissementen Ieper en Roeselare, aan de Waalse arrondissementen Tournai en Mouscron, en aan de landsgrens met Frankrijk.

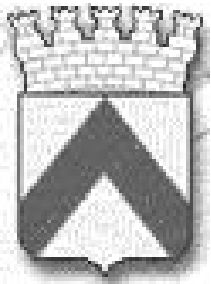
De start was vanuit 't Klokhuis, aan de Kerkdreef 23. Hier was een grote zaal waar veel ruimte was. Bij de inschrijving kreeg je naast je startbewijs ook een gratis T-shirt met daarop vermeld de naam,

afstand en datum van deze tocht. Om 14.00 uur was de start van het 25 en 100 km parkoers. Er waren 84 deelnemers waarvan er 13 het 25 km parkoers liepen. Opvallend in dit gebied zijn de vele kleine

kapelletjes die je hier ziet. Zo kwamen we langs een kapelletje met de naam Vrouwen van St. Marten. Verderop was een kapelletje verbouwd tot elektriciteitshuisje. De

eerste 25 km was een lus zodat we niet echt ver van de start afkwamen. Na het plaatsje Deerlijk kwamen we door Harelbeke met een groot meer behorend tot het natuurgebied De

Harelbeke

Gavers. Op het meer zagen we zeilboten en surfers. Een gedeelte langs het meer voerde ons pad in tegengestelde richting van een veldloop. Enige malen hielden we stil om een groep hardlopers voorrang te geven. Bij de Gavermolen was een eerste verzorgingspost op 8,7 km. *Het Provinciaal Domein De Gavers ligt op het grondgebied van de gemeenten Harelbeke en Deerlijk in het zuiden van West-Vlaanderen. Het vormt met zijn meer dan 150 hectaren een belangrijke groene long voor de regio Kortrijk, met de nadruk op natuur en stille recreatie.* Ik was de tocht gestart op een nieuw paar steunzolen, maar al bij deze eerste wagenrust werd snel gewisseld met de oude steunzolen. Bij elke wagenrust kregen we wat te drinken. Er was keuze tussen spa, cola, sinas en platwater. Achter de betekenis van platwater, kwamen we eigenlijk pas na afloop van de tocht. Het tegengestelde van platwater is namelijk water met bubbeltjes. We vervolgden ons pad en liepen nu langs een aantal buitens, met de omschrijving 'Goed'. De eerste keer was dat hoeve Goed Rozendale. Daarna volgden we even de Leie. Dit was een vrij breed water (ongeveer de breedte van het Amsterdam-Rijnkanaal). Opnieuw kwamen we langs een hoeve, hier Goed Te Beaulieu genaamd. De eerste vermeldingen van hoeve Goed Te Beaulieu dateren uit het jaar 965.

Daarna voerde ons pad om het Gemeentelijke Natuurreservaat 'De Zavelput' met bijbehorend meertje. Dit meertje was één van de vier afbeeldingen die op ons diploma

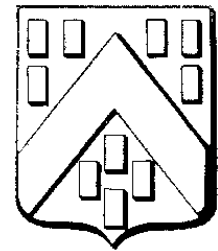
stond, dat we na afloop kregen. Op 16,1 km was de tweede wagenrust. *De zavelput bij het Goed te Beaulieu (eeuwenoude hoeve die tot de Frankische tijd terug klimt) is de waterplas die ontstaan is uit een zandwinning. Bij de stopzetting van de ontginning in 1986 heeft de gemeente het 5 ha groot gebied aangekocht. De put werd gevoed door grond- en regenwater en werd een interessante vijverbiootop. Aan de noordoostzijde ontwikkelde zich een wilgenzoom met vlak daarvoor een lisdoddenvegetatie (inheemse moerasplanten). Gelegen langs de Leie heeft de Zavelput een gunstige ligging daar de vogels meestal de rivieren volgen voor de winter en zomertrek. Vanuit de kijkhut kon je een bonte verzameling watervogels zien, zoals tafel-, kuif-, krak- en slobend of een blauwe reiger.*

Verskillende keren kwamen we bordjes van uitgezette fietstrajecten tegen. Onder andere van het Kerkwegelpad en het 44 km lange Mandelpad. Opnieuw liepen we langs de Leie. Een groot verkeersbord voor scheepvaartverkeer op de Leie gaf een splitsing aan. Rechtdoor was naar Gent en linksaf was het Kanaal Roeselare-Leie. We staken de Leie over om een lus van ongeveer 3 km te lopen door een natuurpark te Ooigem. We liepen langs een omgracht kasteel. Het water van de gracht was zo hoog, dat het water over ons wandelpad sijpelde. We kwamen nog langs een monument, voorstellende een kanon uit de eerste wereldoorlog. De overige aangekende informatie over dit monument is door zweet op het papier vervaagd en niet meer te lezen. Op 24,4 km werd de eerste grote rust bereikt, eveneens in 't Klokhuis. Hier beëindigden 13 wandelaars het 25 km parkoers. Na een broodmaaltijd met soep werd na 24 minuten de tocht vervolgd. Opnieuw kwamen we langs enige Goederen te weten Goed Ter Hellen en Goed Ter Molenstraat. Enige malen zagen we in de verte bliksemflitsen, maar de bijbehorende donderslagen hoorden we niet. De tocht voerde door de

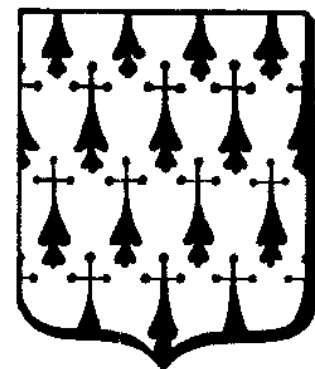
plaatsen Vichte (met verzorgingspost op 32,9 km) en Ingooigem (met verzorgingspost op 40,7 km) naar Tiegem.

Hier was op 45,6 km een grote rust van 59 minuten.

Hier kregen we een warme maaltijd met soep, frites met vlees en abrikoos en nog een nagerecht. Het was vrij warm in de eetzaal. Toen we na afloop onze tassen opzochten bleven we in dat andere lokaal, omdat het daar ruim en rustig was en we geen last hadden van rook. We vervolgden ons heuvelachtig parkoers en kwamen nu door Kaster en Elsegem. Regelmatig hadden we panorama's waarbij in het donker de talrijke lampen van lantaarnpalen duidelijk opvielen. Hier in Elsegem was op 54,5 km een wagenrust. Daarna liepen we een tijd lang langs de Schelde in de richting van Oudenaarde. In Leupegem was op 62,3 km een wagenrust. Op 70,0 km was opnieuw een grote rust van 50 minuten. Hier kregen we een ontbijt. Daarna was op 77,0 km een wagenrust te Lede bij Wannegem. In café Handelshuis te Nokere was

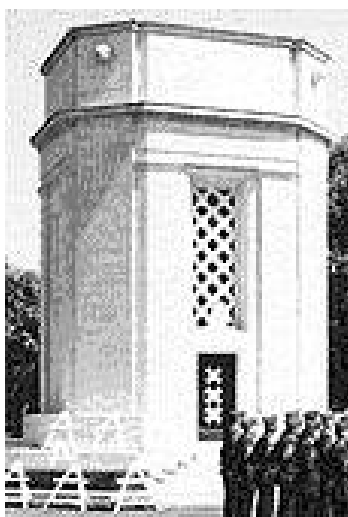
Deerlijk

Wannegem-Lede

de laatste grote rust van 20 minuten. Hier werd helemaal duidelijk dat we niet op de geplande tijd van 10 uur op zondagochtend zouden aankomen, want de achterstand bij vertrek uit Nokere bedroeg 15 minuten. We konden hier niet over onze tassen

beschikken, hoewel dat was aangegeven in de informatiefolder. Daardoor kon ik niet over mijn zonnehoedje beschikken voor de vele zonschijn om mijn ogen beter te kunnen beschermen. Wel had ik een zuidwester bij me voor de verwachte regen die niet kwam. Maar een zuidwester vond ik ook weer zo raar staan om deze op te zetten. Ook nu het weer licht was geworden hadden we regelmatig fraaie vergezichten. De voorlaatste wagenrust was op 87,6 km te Waregem bij een Amerikaans kerkhof. Hier had Coos het moeilijk en zei ze dat ze overwoog uit te vallen. Nu besloot ik Coos extra goed in de gaten te houden, want we liepen (ook) deze

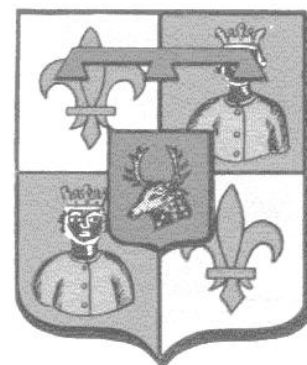
Amerikaans kerkhof

tocht niet altijd samen.

Dit Amerikaanse militaire kerkhof is het kleinste in Europa en meteen ook de enige Amerikaanse begraafplaats in België uit de eerste wereldoorlog. Het stijlvolle Flanders Field American Cemetery and Memorial telt 368 zerken in wit marmer uit Carrara en ligt in een mooi verzorgd park van twee hectare. Op 30 mei 1927 vloog Charles Lindbergh over deze begraafplaats in zijn Spirit of St. Louis om zijn gevallen landgenoten te groeten en 'poppies' over hun graven uit te strooien. Dit gebeurde 9 dagen na zijn historische vlucht over de At-

lantische oceaan. De architect van de begraafplaats is Dr. Paul P. Cret uit Philadelphia, Pennsylvania. Vanaf de mooie ijzeren poort aan de ingang leidt een kleine, met lindes afgeboorde laan naar de 'Memorial Chapel' in het midden van het domein. Links kom je langs de Visitor's Room en rechts langs de vlaggenmast, waar dagelijks de Amerikaanse vlag wordt gehesen, op een 15 meter hoge mast. Op het einde van de kleine laan leiden treden naar de hoek van een verzonken grasplein, met in het midden een indrukwekkende kapel. Bij het betreden van de kapel vindt men de namen van 43 Amerikaanse soldaten, die in een naamloos graf rusten, gebeiteld in rozig getint marmeren panelen. Parallel, langs iedere zijde van het lager gelegen groen, hebben we vier identieke verdelingen van de begraafplaats. Vanuit het midden leiden stapstenen naar de drie andere hoeken, naar een kleine met bomen omzoomde ruimte, waar een versierde urne op een voetstuk rust, met daarin gesculpteerd de kentekens van de vier Amerikaanse divisies welke in België gestreden hebben (27-30-37-91 divisies). De vier identieke verdelingen tellen elk 92 graven in witte marmer. 21 van deze 368 graven bergen de lichamen van onbekende soldaten. Telken jare tijdens de Memorial Day plechtigheid wordt een gedicht voorgedragen, geschreven door de Canadees Lt. Kol. John McCrae in de loopgraven tijdens de oorlog. Dit park van 2 ha werd pas officieel ingehuldigd op 08 augustus 1937. De grond werd door Waregem aan de Verenigde Staten geschonken. De Amerikanen betalen het onderhoud. Jaarlijks vindt hier op Memorial Day (op de zondag dichtst bij de laatste maandag van de mei-maand) een ontroerende plechtigheid plaats. Bij de kerk Nieuwenhove te Waregem was de laatste wagenrust op 93,7 km. De totale afstand be-

droeg 99,9 km. We kwamen om 10.15 uur aan bij de finish. Het was een hele zware tocht geworden door

Waregem

het heuvelachtige parkoers. Ook de kasseienwegen waren zware trajecten geweest. Alle 71 deelnemers hadden de tocht uitgelopen. Onder hen waren ongeveer 15 Nederlanders. Drie deelnemers werden gehuldigd omdat ze een gouden arend behaalden. Eén Nederlander behaalde zijn eerste gouden arend. Eén Belg kreeg de gouden arend voor de zesde keer en een andere Belg behaalde dit voor de 8e keer. Alle drie kregen ze een fraaie beker. Bovendien werd de verst weg komende deelnemer gehuldigd. Dit was een Duitser die 600 km ver weg woonde (even boven Hannover). Deze tocht werd voor de 4e keer georganiseerd vanuit Beveren-Lei. Omdat de voorlaatste tocht in 1996 werd georganiseerd dachten velen dat deze tocht voor de eerste keer uit Beveren-Leie werd georganiseerd. Er was een man die niet meeliiep, maar op elke rustpost video opnamen maakte. Wij werden door iemand van de organisatie zowel van station Harelbeke opgehaald voor de tocht begon, en na afloop van de tocht werden we weer naar het station teruggebracht. Het was gedurende de gehele tocht vrijwel droog gebleven. Slechts enkele keren druppelde het licht.

Coos & Henri

DE EERSTE INTERNATIONALE DRIEDAAGSE IN DE EUROREGIO NEISSE/ 4 % VAN HET EISENACH-BOEDAPEST-WANDELPAD

Peter van de Ven

Meestal lukt het mij wel om de kop van het artikel tot een regel te beperken, deze keer ging het dus echt niet. Dank zij Bert Mann, de Man van de München-Marathon en Ben van der Velden heb ik een leuke wandelvakantie gehad, met in het begin veel slecht weer, maar de omgeving en de sfeer in de groep maken veel goed. De reis duurde tien dagen en begon op donderdag 19 april. Er was afgesproken om kwart over acht aan de achterkant van het station van Arnhem. De deelnemers die per trein gekomen waren, waren mooi op tijd, de automobilisten hebben van de ochtendspits en werkzaamheden in Arnhem kunnen genieten. We waren met zeven man: 3 OLAT-leden, en nog meer figuren bij wie het reizen in het bloed zit.

Om halfnegen vertrokken we met het busje van Trans-World. De reis over de Duitse autobanen verliep vrij voo-spoedig. In het vroegere Oost-Duitsland hebben we navenant niet op tweebaanswegen hoeven te rijden, tien jaar na de 'Wende' is daar al veel verbeterd. Ergens scheurde ons een trabantje voorbij met een snelheid van 140 km p/u, zou zij dat vroeger ook gedaan hebben?

Om vijf voor halfzeven sloten wij aan bij de rij voertuigen die net als wij de Poolse grens wilden passeren. Dit kostte 25 minuten. Tegen acht uur zette Ben ons af bij een restaurant in Luban, hijzelf moest nog achter ons pensi-onadres aan, dit was namelijk nog niet vanuit Polen bevestigd. Wij konden nog het staartje van het openingsfeest van de Driedaagse meemaken. Behalve wij waren er nog vier Nederlandse wandelaars: Jans van Griethuizen en Arie Evegroen en Marian en Jan uit Nuth (Limburgse wandelcoryfeeën), Rond elf uur lagen we onder ons eerste Oost-Europese dekbed (er zouden er nog drie volgen).

Vrijdag 20 april, de Poolse wandeldag van de Driedaagse. De meesten van ons kozen voor de middenafstand, 31 kilometer, verder was er keuze uit 24 en 42 kilometer. De routebe-schrijving was erg duidelijk, in drie kleuren stonden de afstanden aangegeven. Vanuit Luban werden we om halfnegen per bus ver-voerd naar Gryfow. Daar werden we bij het station afgezet. In het dorp hadden we veel bekijks door de middelbare schooljeugd, dit lag wellicht aan het Nederlandse vlaggetje van Auke Jansma. We zouden vandaag overwe-gend de loop van de rivier de Kwisa volgen, dus niet veel stijgen en dalen. Al snel liepen

we langs een stuwmeer, het Jezorio Ziotnickie. Er werd hier veel gevist. Er was ook een complex van vakantie-huisjes. Het pad was moeilijk begaanbaar, maar als ik denk waar wij drie a vier dagen later zouden lopen, kwalificeer ik het nu als enigszins lastig. Aan het eind van het meer staken we een stuwdam over, gebouwd in 1920, een van de oudste in deze streek. We hadden nu de eerste rust na negen kilometer. Een idyllisch uitge-kozen plekje: een veertig meter hoge toren, waar een ridder op wacht stond, en met een engel op het hoogste punt. Hier kregen we een braadworst met brood en thee van de organisatie. Omdat het terrein ommuurd was zaten we uit de wind en in de zon.

Via een graspad daalden we enkele tientallen meters af naar het tweede stuwmeer; het Jezorio Lesnianskie. Aan de overkant van het meer lag het zeer fraaie slot Zamek Czocha. Was de muur bij de rust nog vrij laag, dit kas-teel had echte verdedigingswallen en kanonnen. De tuin stond vol met beelden. Bij het verlaten van het terrein dronken we iets in een klein cafeetje, dit zou de enige overdekte rust van de dag zijn. Al gauw staken we ook

de tweede stuwdam over. Toen ging het weer een heel eind naar beneden, om de Kwisa verder te volgen. Be-neden lag een vrij langgerekt bedrijf, meer dan 500 meter. Wat daar gemaakt werd, wisten we niet meteen, maar als er dan sug-gesties gedaan wer-den, lag houtzagerij meer voor de hand dan raketbasis.

In het stadje Lesna waren we over de helft van de afstand. Hier had Martin van Ruyven veel bekijks, de jeugd had veel belangstelling voor zijn wandeltasje, waar allerlei speldjes en insignes aan be-vestigd waren. Daar passeerden we ook

een kerk voor driekwart, dus we vermeden nog net het bij het spoorwegpersoneel zo gehate 'rondje om de kerk'. De zeven kilometer hierna zijn vrij saai; verharde weg en veel wijde blik. Maar dit werd weer enigszins gecompenseerd door agrarische taferelen van ver voor de oorlog: een trekker, die minstens tachtig jaar oud moest zijn en een boer die met zijn paard op het land aan het ploegen was. Ooievaars zie je in Nederland meestal op geboortekaartjes, hier zat een compleet gezinnetje op een schoorsteen. Het bedrijf was er niet meer, dus ze konden ongestoord hun gang gaan. Net toen we dachten dat we deze weg tot het eindpunt bleven lopen, sloegen we linksaf, en toen was er toch nog redelijk veel bos. Aan het einde van het bos zaten we weer een beetje hoog, en zagen we een vrij grote steengroeve liggen. Ook nog een parcours, omgeven door autobanden; hier zullen dus wel enige keren per

Zaterdag 21 april: De Tsjechische wandeling van de

Driedaagse: Startplaats Nove Mesto, hier moet echter 'pad Smrkem' achter staan, want de eerste twee woorden betekenen 'Nieuwe Stad'. Deze wandeltocht zou qua organisatie de minste van de drie blijken te zijn. Ook het weer zat tegen: de mist ging

over in miezerregen en later op de dag goot het behoorlijk. De 'dapperen' onder ons beklommen de berg Smrk (1124 meter). Jan uit Nuth, die hier al enkele dagen was, wist te vertellen dat hier 50 cm sneeuw lag, dus het was een kwestie van in de voetsporen van de ander treden. Het was daar zo koud, dat de ijspegels verticaal aan richtingaanwijzers hingen. Op de top kon de controle alleen maar een houtvuurtje brandende houden, door er een groot scherm omheen te plaatsen. Wij liepen tien kilometer minder (15), waardoor we niet hoger kwamen dan 700 meter. In het bos aan het begin stonden nog mensen van de organisatie op kritieke punten om ons de weg te wijzen, maar toen we het bos eenmaal verlaten hadden, kwamen we in het dorp Ludvikov uit, en daar zaten we meteen verkeerd. De boer, aan wie wij als derde de weg vroegen, stuurde ons zijn(?) land op, want over die wei zouden we het snelste Obri Sud kunnen bereiken, dat wel op de route lag. Gevolg: veel natte voeten vanwege het hoge gras. Weer op de weg beland, zagen we na tien minuten een heel grote bierton op een heuveltje liggen en een touristenwinkelje, hier wilden we na nog geen vijf kilometer gelopen te hebben toch wel iets warmes drinken. We zaten nu toch weer op de route, want uit het bos kwamen een aantal mensen die de pijlen wel gezien hadden. Vanuit die bierton een afdaling van nog geen 700 meter, met aan het eind een vrij lange trap. Hannie uit Beesd zei

jaar wedstrijden voor twee- en vierwielers georganiseerd worden.

Helaas was de zon verdwenen en miezerde het een beetje. Dus snel afdalen door een park in de finishplaats Luban, en zo hadden we ons eerste diploma verdiend?

toen: "Het is maar goed dat we van deze kant komen", wist zij veel dat dat inderdaad nog zou gebeuren! In Obri Sud waren we zo weer het dorp uit, we volgden de gele markering zoals die op de plattegrond was ingekleurd.

Heel opvallend was hier het grote aantal honden in kennels, die er niet zo van gecharmeerd waren, dat wij passeerden. Er volgde een pittige klim, en toen een vrij lange weg door een dal. Ver weg van het MKZ maakten we toch nog dierenleed mee: een kalfje had moeite om de kudde te volgen, en al na honderd meter had het geen zin meer. Moeder liep nog een paar keer terug en loeide hevig om het weer te motiveren, maar dat had geen resultaat; het kroop in het struikgewas bij een beekje en is daar waarschijnlijk naar de die-renhemel gegaan.

Na drie kwartier lopen zagen we huizen: dat moest Hubertka zijn, het tien-kilometerpunt. In een miniwinkelje, nauwelijks groter dan een schuur, vertelde men ons dat dit Raspenava was. We waren in westelijke richting gelopen, terwijl die plaats drie kilometer oostelijk van Obri Sud lag! Dus weer teruggelopen en in Lazne Libverda werden wij door een oud boerenechtpaar, dat wij om een uur waarschijnlijk uit bed gebeld hadden, naar Hejnice gestuurd, anderhalve kilometer ten zuiden van Obri Sud en ook buiten de route!

Maar daar vonden we een bushalte, en als alles meezat reed er een bus om vijf over drie. We hadden in die plaats nog een uur de tijd, dus in een restaurant nog soep of een omelet genomen, vlak bij een opvallende kerk. Bij die bushalte nog een half uur staan kleumen, die bus reed dus niet! Toen, al aardig afgekoeld, de weg richting Obri Sud genomen. Ik had er weinig zin in, maar bij de ijssalon hadden ze geen telefoonboek om een taxi te bellen. Vlakbij Obri Sud een telefoonnummer dat op een muurtje stond genoteerd, je

Zondag 22 april: Voor de Duitse wandeling in Zittau zouden we twee keer de grens over moeten steken: eerst de Tsjechisch/Poolse en daarna de Pools/Duitse. Vooral de Poolse douane was er huiverig voor dat wij het MKZ-virus in hun land zouden verspreiden, daarom moesten handen en voeten ontsmet worden. Leuk voor een foto, maar men gaat er daar nog steeds van uit, dat dit spionage is, dus gauw wegstoppen die camera! In Zittau weer een professioneel georganiseerde wandeltocht, voor de 28ste keer vond daar de ZGLW (Zittauer Gebirge Lauf und Wandertreff) plaats. Desalniettemin moesten wij opnieuw een inschrijfformulier invullen, want de gegevens die een paar maanden daarvoor vanuit Nederland gestuurd waren, bleken spoorloos te zijn. De Lauf is dus een marathon van 7½, 17 en 35 kilometer. Daardoor kwam het totale aantal deelnemers op 3000: 1800 wandelaars en 1200 hardlopers. Bij de start had ik de deelnemers aan de marathon bij hun warming-up eigenlijk moeten fotograferen, want op onze afstand van 32 kilometer zijn we er na een uur nog een stuk of tien tegengekomen en daarna zouden we er niets meer van merken.

Op het eerste gedeelte liepen we over vrij brede bospaden. Het weer was zeer matig: maximaal tien graden en voorbij de kuurplaats Lueckendorf werden we getrakteerd op ijsregen uit de bomen, die sloegen nog wit uit van de rijp! Na zo'n kilometer of twaalf passage van de Tsjechische grens. Op de grenspaaltjes was nog duidelijk te zien dat het hier vroeger Oost-Duitsland heette:

wist maar nooit! En toen, in Obri Sud, de trap van vanmorgen dus vanaf de andere kant 'genomen'. Bij de bierton hadden drie van de vijf mensen van ons groepje er tabak van, dus daar het telefoonnummer aan de serveerster gegeven. Dat kon ze niet bellen, want dat was een Duits nummer. Op onze papieren stond het telefoonnummer van ons pension, maar die man kon/wilde ook niet als taxi fungeren. Toen heeft die serveerster ons zelf maar naar Nove Mesto vervoerd, ik denk omdat wij er zo wanhopig uitzagen en zij zo haar eigen klanten niet kon bedienen. We scheurden zo snel weg van het restaurant, dat Toon Rovers meegesleurd werd. Zijn voet kwam onaangenaam tegen het achterwiel terecht. Ik ken iemand, die dan vanwege zwellingen en kneuzingen er het bijtje bij neergooit, maar hij heeft de vijf dagen daarna nog alle bergen en dalen overwonnen zonder te klagen, Toon, chapeau! Twee kilometer verderop de andere twee nog opgepikt, die maar al te graag instapten. Net voor Nove Mesto nog een politiewagen tegengekomen, onze serveerster kneep hem toen behoorlijk, want drie man in het voorste gedeelte, dat is een behoorlijke boete! Toen we uitstapten in Nove Mesto hebben we haar een behoorlijk bedrag gegeven, hopelijk heeft ze die agent niet meer gezien. Vandaag dus geen diploma, we gingen rechtstreeks naar ons pension, en van de organisatie hebben we na half-tien 's-ochtends niemand meer gezien!

weliswaar stond er een grote zwarte D op de paaltjes,

maar bij nadere bestudering bleken de drie letters DDR er nog in gekerfd te staan. De Pfaffenstein of Popova Skala was vandaag het hoogste punt (565m). Met de afdaling had ik veel moeite: ik was blij dat ik beneden was voordat er een schoolklas kinderen passeerde. Die gingen als berggeiten naar beneden, terwijl het voor mij meer een 'voetje-voor-voetje'-show was!

Op het twintig-kilometerpunt weer de Duitse grens gepasseerd. Hier voor de tweede keer een controle en verzorging door de organisatie met o.a. thee, koffie, broodjes reuzel, chocolade, banaan en snoepjes. Goed bedoeld, maar in het dorpje Hartau wilden we best wel eens binnen zitten bij de warme kachel, helaas was dat soort horeca de hele dag niet voorhanden. Nog geen kilometer verderop even het parcours verlaten om het Drielandenpunt bij de rivier de Neisse te betreden. We kwamen hierna in een gebied terecht, waar veel mensen vroeger hun geld verdienden in de bruinkoolmijnen. Een betonnen pad, waar we over liepen, was vroeger het treinspoortje om bruinkool te vervoeren van Zittau naar Hartau. Ook werden we geattendeerd op de Concordia-schacht. Deze bleek op een moeilijk ontginningspunt te liggen, want er werd maar zes jaar (1891-1896) gebruik van gemaakt.

Verderop op het betonnen pad konden we goed de skyline van de stad Zittau zien, met een aantal kerktorens. Aan het eind van het betonpad kwamen we in het recreatiegebied Olbersdorfersee. Dit was een oude bruinkoolmijn, maar daar had men in tien jaar tijd een recreatieplas van gemaakt, die zeer de moeite waard was met struiken, bomen, riet, beekjes met watervalletjes en trapjes. We daalden eerst af naar het afgegraven gedeelte, en daarna kwamen we weer in een hoger stuk, dat logischerwijs 'Olbersdorferhoehe' genoemd werd. Hier was een zelfcontrolepunt, je mocht hier een stem-

pel op je startkaart zetten. De Grundbach Hoehe lag een kilometer verderop en was maar elf meter hoger dan de vorige.

Toen we het dorp binnenliepen, viel ons als eerste een zestal woonkazernes op. Om de puntjes op de i te zetten: de startplaats was het kerkdorp Olbersdorf in de gemeente Zittau. Op de atletiekbaan kregen we een héééél klein oorkondetje. Er was niet veel meer te doen en we dachten dus dat Ben en de anderen, die 22 kilometer gelopen hadden, allang binnen moesten zijn. Maar dezen waren vandaag verdwaald, die Nederlanders schijnen daar aanleg voor te hebben! Ze kwamen pas drie kwartier na ons binnen.

's-avonds pas na negenen aangekomen in Koenigstein, waar we vijf keer zouden overnachten. Die jeugdherbergen worden steeds luxueuzer, er hoefden geen lakens en slopen meer gehuurd te worden, en de kamers keken uit op de Elbe. Ook geen corveediensten, en de kamermeisjes maakten de vertrekken schoon. Het leek wel of we op vakantie waren!

's-avonds nog Bens' verjaardag gevierd met een fles Becherovka, omdat ik zo gek ben op deze Tsjechische nationale drank, nog een fles erbij gehaald. Een kleine acht jaar geleden had ik hier in Jihlava al kennis mee gemaakt (zie OLAT-nieuws, November 1993). Wordt vervolgd

HET ZUIDERZEEPAD: LAW 8 VAN 7 TOT EN MET 16 APRIL 2000

Door Willemien Konink

Een voorjaarsvakantie met als doel het Zuiderzeepad lopen.

Wij, Martin en ondergetekende, beginnen in Enkhuizen bij het NS-station.

Vandaag doen we een etappe van 29.3 km. De route gaat langs allerlei oudheden in Enkhuizen, zoals het Staverse poortje, de voormalige stadsgevangenis en prachtige geveltjes uit de Renaissance. Om alles goed te bekijken duurt het even voor we Enkhuizen verlaten. Na het voormalig stoomgemaal Grootslag 11 gaan we de dijk op. Deze dijk beschermt Friesland al vanaf de dertiende eeuw tegen het zeewater. We volgen de dijk tot in Hoorn. Ondertussen is er veel te zien, veel vogels o.a. de gele kwikstaart en de tureluur.

Bij Schellinkhout verlaten we de dijk en gaan door het dorp. In Hoorn is ons eerste overnachtingadres (Hotel Keizerskroon) precies aan de route! Hoorn is een

aardige plaats, er is van alles te zien dat herinnert aan

vroegere tijden.

De tweede etappe van 32.4 km gaat naar Volendam.

Even buiten Hoorn volgen wij weer de dijk tot Edam. Af en toe gaan wij eraf, omdat er zoveel schapen lopen te grazen en hun uitwerpselen nogal dun zijn en het gras vrij hoog en nat. De wind op de dijk is ook behoorlijk. Beneden langs de dijk loop je meer in de luwte.

De route komt door de dorpjes langs de dijk, daar nemen we dan meteen onze pauze.

Het is zeer aan te bevelen om de beschrijvingen over al die dijken te lezen in het Zuiderzeepadboekje. Je leest allerlei wetenswaardigheden over het ontstaan, de hoogte van de dijken en hun opbouw. Rode gietijzeren paaltjes geven aan waar de dijk aan wie wordt verpacht..

Bij Edam aangekomen gaan we landinwaarts en lopen

Edam binnen en volgen een slingerweg door het dorp. We bekijken veel mooie gebouwen uit vroegere tijden met hier en daar versieringen. Vooral de gebrandschilderde ramen van de St. Nicolaaskerk, uit 1602, zijn de moeite waard

We verlaten Edam weer via de sluis in het Oorgat en gaan richting Volendam. Daar aangekomen gaan we met de boot naar Marken om ook daar een deel van het pad te lopen.

In Marken is van alles te zien. Men kan er de tijd voor nemen, maar wij hebben alleen de rondwandeling gedaan. We hebben wat foto's gemaakt o.a. van de vuurtoren en het Paard van Marken en zijn toen weer teruggevoerd naar Volendam. Einde van de tweede etappe.

Derde etappe van 38.6 km naar Amsterdam

We liepen vanuit ons hotel meteen op de route om opnieuw de grasdijk te volgen richting Katwoude. Ondertussen passeerden wij de molen van Katwoude even buiten Volendam, deze molen is gerestaureerd in 1988 en is een binnenkruier, waarvan 67 jaar alleen maar de romp bestond. Van hieruit liepen we naar Monnickendam. Ook hier is - net als in Edam - een grote imposante St. Nicolaaskerk. De jaren van bloei voor deze stad lagen tussen 1572 en 1578, vanwege de blokkade van Amsterdam. Er woedde toen een zeeslag tijdens de tachtigjarige oorlog tussen de Prins van Oranje, watergeuzen en de Spanjaarden.

Ja, langs deze route ontdek je heel wat geschiedenis. Na Monnickendam even nog even een stukje over de dijk langs de Gouwe. Dan gaan we landinwaarts en weer terug naar de dijk bij Uitdam.

Via de witte bruggetjes, 'padplanken' genoemd, gaan we over een oud kerkpad gaan we naar Holysloot. We keren opnieuw terug naar de dijk en gaan, steeds de dijk volgend, via Durgerdam en langs het IJ naar Stellingwoude.

Tot de St. Augustinusparochie gaat alles nog goed, ook nog via het bruggetje in het park en dan zijn we plotseling het spoor bijster. Geen markering meer, de camping zien we niet en vragen aan passanten helpt ook niet, dus dan maar kijken naar de straatnamen.

Vierde etappe van 31.3 km.

Vanaf het Damrak lopen wij langs allerlei oude gebouwen, er is natuurlijk veel te zien in Amsterdam, maar we zijn toch ook weer blij als we zo'n stad achter ons kunnen laten. Zeker het vermelden waard zijn de grote pakhuizencomplexen waarvan een deel alfabetische stadnamen draagt en over de spoorbrug zijn ze vernoemd naar de maanden van het jaar. De pakhuizen zijn allemaal opgeknapt en in gebruik als woonunits. Erg leuk om hier langs te wandelen.

In het Javaplantsoen en later in het Flevopark zijn we het spoor weer bijster. We moeten de tweede insteek naar links nemen, maar dat is nogal onduidelijk dus lo-

Dat heeft uiteindelijk resultaat. We vinden de Koekeksstraat en vandaar gaat alles goed tot aan het C.S. van Amsterdam. Maar eerst nog even met de pont over het IJ natuurlijk en een klein stukje Amsterdam. Deze keer hebben we een overnachtingadres op het Damrak, een sober hotelletje 'voor toch nog aardig wat geld'. Het adres voor 'Vrienden op de fiets' is pas vanaf mei geopend, dus daarvoor zijn wij te vroeg.

Wij lopen nog even door naar het Nationaal Monument op de Dam, gaan een hapje eten en dan gauw slapen om morgenvroeg weer fit te zijn voor een volgend stuk etappe.

pen we te ver door en moeten weer terug, waar we dan eindelijk een smal tegelpad vinden en onze weg kunnen vervolgen: Amsterdam uit.

We gaan richting Diemen; een lange weg. Bij 'Maxis' een grote winkel, met van-alles-en-nog-wat te koop, drinken we koffie in het restaurant.

Over een dijk gaan we naar Muiden, langs het Muider slot en verder over het strand van Muiderberg, waarna een extra mooi stukje volgt tot Naarden. We moeten goed uitkijken naar de markering en het routeboekje erbij houden.

In Naarden, het vestingstadje, is ons vierde overnach-

tingadres. We zijn er vroeg in de middag, dus nog alle tijd om daar wat rond te kijken, en op ons gemak een

kopje koffie te drinken in een van de vele horecagelegenheden.

Vijfde etappe en deze keer en lange tocht van 45.8 km.

We hebben steeds geluk met het weer, het is droog, maar wel schraal weer, veel zon maar ook veel wind uit het noorden. Met de rugzak lopen bij een temperatuur van 12 graden is natuurlijk ideaal.

We gaan dus weer vrolijk verder op ons pad, richting Oldenaller. We laten het vestingstadje achter ons en gaan wat meer landinwaarts naar Bikbergen in het Gooi, en vandaar richting Blaricum. We lopen dwars door Blaricum, dat met een beschermd dorpsgezicht heel aardig is om te zien. We lopen verder naar Eemnes om vervolgens 2,5 km over de Vaartsteeg naar Eemnessersluis te lopen en daarna, volgens het boekje de mooiste, maar ook een lange route, eerst langs de ene kant en dan langs de andere kant van de Eem te lopen.

Dus wij hebben de pontvariant niet genomen.

Langs de Eem weer veel over grasdijken en schouwpaden en dan 5 km verder Spakenburg, waar we midden in het stadje onze rustpauze houden. Ook hier is de

markering niet helemaal juist, dus het boekje komt weer goed van pas.

Na Spakenburg gaan we verder over een dijk die tevens dienst doet als fietspad, dus hier is het makkelijk lopen met slechts af en toe een fietser.

Bij de Arkervaart gaan we rechtsaf richting Nijkerk, daar lopen wij langs Oldenaller, een landgoed met een groot huis, dat vierkant gebouwd is. Aan twee zijden zijn uitspringende middengedeelten. Het huis wordt particulier bewoond. We lopen door de Oldenallerallee naar de Nijkerkerstraat, die we oversteken en even daarna moeten we ongeveer 1 km van de route af voor ons overnachtingadres: een trekkershut.

De trekkershut bestaat uit een mooie verbouwde garage en het uitzicht is landelijk, dus erg mooi. Vermoeid en wel zitten we ieder aan een kant van de haard, met een kop thee, te genieten van het mooie uitzicht.

Na een goede nachtrust en een stevig ontbijt vertrekken we weer voor een volgende etappe.

Zesde etappe, van Oldenaller naar Nunspeet: 48 km.

Een lange tocht deze keer en van de 'Zuiderzee' is op deze etappe niets te zien. Er is veel bos, een landelijk uitzicht en net voor Nunspeet komen we bij het Hulshorsterzand. In Huinen drinken we een kop koffie in de supermarkt, waar we ook meteen wat boodschappen doen. Het weer is regenachtig geworden, dus dat is dan wat minder. Na de koffie gaan we weer verder en zien een markering over het hoofd, dat kost ons extra tijd en kilometers op een toch al lange tocht. Uiteindelijk komen we op de route en kunnen we weer verder. Volgens het boekje zijn het niet zomaar paden en wegen waar we op lopen. De rechte paden zijn koningswegen (jachtwegen uit de 17^e eeuw) en hessenwegen (uit de 18^e eeuw) en dan kruisen we ook nog een middeleeuwse Hanzeweg: de Arnhemse karweg. Het is een mooi stuk Veluwe, maar het is wel uitkijken

wat markering betreft. Zelfs met het boekje erbij komen we er soms nog niet uit, dus gaan we andermaal fout, maar ook dat komt allemaal weer goed.

Het Hulshorsterzand is erg zwaar, vooral omdat het voor ons tegen het eind van de dag loopt en bovendien is het ook nog gaan regenen. Hier hebben we dus niet optimaal van kunnen genieten, wat jammer is. Toch hebben we nog even gerust op een bankje, dat we met papieren zakdoekjes hebben droog geveegd. We maken van de gelegenheid gebruik om wat fruit te eten en iets te drinken. Daarna weer op weg naar het einde van deze etappe. Het wordt een lange dag en we zijn nogal vermoeid.

Om halfzeven komen we aan bij ons overnachtingadres. Het is een hotel dat aan de route ligt. We eten een hapje en gaan vroeg slapen.

De nachtrust doet ons goed en na een heerlijk ontbijt gaan we om halfnegen van start voor:

De zevende etappe van Nunspeet naar Kampen over 36.5 km.

Het pad gaat om Nunspeet heen, naar Doornspijk. Net voor Doornspijk ligt het landgoed Klarenbeek met het landhuis Klarenbeek, dat dicht aan de Zuiderzeestraat ligt. Deze weg is in 1830 op initiatief van koning Willem 1 steen voor steen aangelegd. Inmiddels is het gaan regenen en wordt het ook koud. Na Doornspijk komt de 'Zuiderzee' ook weer in zicht, met zijn grasdijken, waar we overheen lopen richting Elburg. Elburg is een aardig plaatsje met veel oude gebouwen en een stadsmuur. We bekijken alles op ons gemak. Op het moment dat wij passeren worden er foto's gemaakt van een bruidspaar. Helaas is het weer voor hen ook niet echt mooi. Later op de dag klaart het wat op, dus

lopen we toch nog een aantal uren met droog weer.

Via het landgoed Morren wandelen we naar het Kerkdorp (in het boekje staat omschreven: zonder dorp en zonder kerk). De kerk is afgebrand rond 1830 en de dorpelingen verhuisden na de overstroming van 1825 naar Oosterwolde.

Hierna volgen een paar rechte stukken, en na de Zwarteweg afgelopen te hebben gaan we rechtsaf richting Kampen. We wandelen door de buitenwijken naar de binnenstad van Kampen. Ook daar is van alles te zien, elke Hanzestad heeft zijn eigen charmes. Wij lopen naar ons logeeradres een eindje buiten de route, aan de kade met zicht op de IJssel.

De volgende morgen zijn we weer goed uitgerust. Na een prima ontbijt en een gezellig praatje met onze gast-

De achtste etappe, 40 km naar Blokzijl.

Langs de IJsselkade liggen tjalken, klippers en schoeners afgemeerd, ze zijn tegenwoordig in gebruik als vakantieboot. Vroeger vervoerden ze zand, grind, stenen, turf en mest, dus een geheel andere lading dan tegenwoordig. We lopen door IJsselmuiden naar Grafhorst. Na deze plaats volgen weer veel dijken en ook veel weidevogels. Genemuiden is vanuit de verte al te zien, maar we moeten de hele Zuiderzeepolder rondlopen en dan nog komen we zelfs niet in

De negende, en voorlaatste etappe, gaat van Blokzijl naar Lemmer over 43.8 km.

Weer een flinke afstand! We verlaten het mooie stadje Blokzijl en lopen via Baarlo en Nederland de Weerribben in. Opnieuw een heel mooi gebied, rust en stilte, met prachtige natuur. Ergens in Nederland gaat het niet goed, we hebben het pas door als wij voor een dwarsweg komen naar Kalenberg. We hebben geen zin om terug te lopen, dus lopen we naar Kalenberg om daar weer op de route te komen. Het is mooi om langs al die vervenershuisjes te lopen, die nog uit de tijd dateren dat er vervening plaatsvond in de 18^e en 19^e eeuw en het vervoer over het water ging. Het schelpenpad waar we overheen lopen is pas in 1902 aangelegd. Na Ossenzijl zien we de eerste Friese tekens in Spanga. De klokkenstoel van Spanga, vroeger ook wel de klokkentorens voor de armen genoemd, omdat die te

Tiende en laatste en langste etappe van 52 km.

Achteraf wordt de tocht nog langer, omdat er een fout in het boekje staat van wel 3 km meer. In Lemmer zijn we weer bij de 'Zuiderzee', het waait hard en het is koud. We laten de grasdijken voor wat ze zijn, en lopen op de weg beneden. Het Woudagemaal zien we op een afstand, we mogen daar niet verder. De weg gaat verder door de polder en dan langs de Ee naar Sloten. Het is een mooi vestingstadje, dat vroeger door de Ee verbonden was met de Zuiderzee en de rest van Friesland. Van Sloten lopen we naar Wijckel, daar rusten we even uit op een bank bij de kerk. Als we dan verder lopen, gaat iets mis, we letten niet goed op: we wandelen niet langs het Slotermeer, wat we heel jammer vinden, maar langs de grote weg naar Balk. Na een rustpauze letten we even niet en op en slaan een verkeerd pad in. Dat overkwam ons wel vaker tijdens deze tocht, maar om nu terug te lopen daar hadden we geen zin in. In kilometers maakt het niet uit, maar we missen wel een paar mooie uitzichten. Inmiddels zijn we in het Gaasterland, een heel mooi gebied met prachtige Friese boerderijen, in Balk staat het beeldje van Herman Gorter en in Harich staat het oudste kerkje van Gaasterland, uit de 12e eeuw. Richting Rijs wandelen we ook door de bossen en al slingerend bereiken we Rijs. Het Rijsterbos is mooi met brede lanen. We lopen richting 'Zuiderzee' en dan weer terug het land in met af

vrouw gaan we op weg naar Blokzijl.

Genemuiden want we lopen zo weer de binnenpolder in nadat we met het pontje het Zwarte Water zijn overgestoken. In Vollenhove lopen we langs de St. Nicolaaskerk en het voormalige raadhuis de stad uit. Via het pad langs het Vollenhovekanaal gaan we naar Blokzijl. Alvorens we naar ons logeeradres gaan, eten we eerst lekker in Blokzijl.

Wij doen ons daar te goed aan soep, pannenkoeken en ijs toe. Ons logeeradres is deze keer een 'logies en ontbijt' adres op een boerderij; en wel zeer goed.

arm waren om een stenen kerktoren te bouwen. Ze komen alleen voor in de veenstreken en zandstreken. Wij lopen nu veel op schelpenfietspaden, want de 'Zuiderzee' is even uit beeld vanwege de Noordoostpolder. De route leidt ons hier trouwens langs prachtige vaarten en weilanden, kleine dorpjes of wooneenheden. Na Echterbrug lopen wij een tijdje langs het Tjeukermeer: prachtig. Via de Veendijk en de Grietendijk lopen we Lemmer binnen! Opnieuw een mooie stad, waar we aan de Langestreek ons overnachtingadres hebben bij "'t Lijtse Knipke". De overnachtingadressen zijn prima, zo ook dit laatste. Opgewekt gaan we zondagmorgen onze laatste etappe volbrengen.

en toe uitzicht op de 'zee', want het is hier nogal heuvelachtig, dus verrassend mooi.

Na Bakhuizen gaan we richting de dijk, via de Mokkenbank (een vogelreservaat) naar de Roode Klif! In dit voorlaatste kaartje uit het boekje, zit het 'venijn'. Boven het kaartje staat 2.7 km, maar in de routebeschrijving staat: "Na een kleine 3 km passeert u Laaxum het kleinste Zuiderzeehaventje". Dat doen we dus en

dan staat er: "Na 1.5 km bereikt u Roode Klif." Volgens ons is dit dus 3 km en 1.5 km is 4.5 km!

Nou ja, het weer was goed en we bereiken uiteindelijk na 10 prachtige wandelingen Stavoren om halfzes 's avonds.

Het was geweldig! Een hele ervaring en een pad dat de

moeite waard is om te wandelen, met al zijn vele verschillende landschappen, vele mooie paadjes en gras-

dijken en dorpen en steden en stadjes. En bovenal ook de geschiedenis die met dit pad verweven is.

Met Constant-Op stap

IML Wandeltocht naar Canada en Amerika

Van woensdag 11 april tot dinsdag 24 april 2001

Canada: Met een KLM vliegtuig vertrekt op woensdagmiddag 11 april om 16.15 uur een wandelgezelschap naar Noord Amerika om daar tussen 13 en 22 april twee IML-tochten te wandelen, waarvan één in Canada en de andere in de USA. Er zit 10 uur tijdverschil tussen Nederland en Vancouver in Canada, waar we nog diezelfde dag, laat in de middag arriveren. Om per bus in de stad te geraken moeten we eerst met de ferry een waterplas oversteken. Na zo'n vliegreis is het goed rusten en als we omstreeks 21.30 uur in Hotel Harbor Tower in Victoria aankomen duurt het niet lang meer of iedereen gaat naar bed..

De volgende morgen maken we per bus een rondrit door de stad Victoria en brengen een bezoek aan Butchart's Garden en maken daar een interessante wandeling langs de tuinen. De rest van deze dag brengt iedereen op z'n eigen manier door. Vrijdagmorgen wandelen we als groep naar het Royal British Columbia Museum om daar een uitgebreide collectie te bezichtigen op gebied van natuur, historie en lokale geschiedenis. Laat in de middag zijn we aanwezig bij de openingsceremonie in de Victoria Curling Club. Deze ceremonie be-

U.S.A.: onze eerste dag in de United States beginnen we met een bustoer onder leiding van een gids door Seattle. Natuurlijk bezoeken we Space Needle en genieten van het uitzicht over de stad en de omgeving. Een bezoek aan de sluizen is bijzonder interessant omdat hier juist een boot wordt geschut. De fraaie ligging van de stad is het handelsmerk van Seattle: aan de oostkant domineert Mount Rainier het vergezicht en aan de overkant van Puget Sound verrijzen de pie-

staat als gewoonlijk uit wederzijdse mooie woorden aan het adres van organisaties en wandelaars. De opening wordt direct gevolgd door de Mayor's Walk, een onderdeel van de Victoria International Blossom Walks. De tocht gaat door het Central Park en langs Craigdarrock Castle. Verder zijn de tuinen die het parlamentsgebouw omgeven het bezichtigen waard. Het wandelen over diverse avenues geeft ons een mooi inzicht hoe de stad in elkaar steekt. Hiermee zit de eerste wandeldag erop.

Zaterdag volgen we tijdens onze wandeling enige tijd de Waterfront Walkway die rondom de haven is aangelegd. Via het Confederation Park komen we ook nog door de straat waaraan ons hotel is gelegen. Leuk zijn ook de vele bloemen in het Beacon Hill Park. De wandeling gaat verder langs het strand en we belanden ook nog in een golfdoemeyn waar de 'greens' zich aan weerszijde van het pad uitstrekken. Tot slot van deze wandeling komen we door het Windsor Park, passeren het Government House en het kasteel van Craigdarrock en komen uiteindelijk aan de finish van deze wandeldag die de naam Oak Bay Walk draagt. De dag wordt afge-

ken van de Olympic Mountains. De smaragdgroene meren en het heuvelslandschap bezorgen Seattle de bijnaam Emerald City. Na de stadstoer is iedereen vrij om op eigen houtje wat te ondernemen. De volgende morgen brengt een bus ons naar Vancouver in de staat Washington. Het blijkt een hele dagtrip te worden. Als eerste zien we de Snowqualmie watervallen en blijven een ogenblik om ze te bewonderen. Na een koffiepauze in Graham rijden we door naar het

sloten met een diner in het gebouw van de Curling Club.

Zondagmorgen wandelen we langs de waterkant en komen via een pad door een bos in het Saxe Point Park. Vervolgens zijn het Esquimalt Recreation Centre en Memorial Park aan de beurt. Na dit park volgt nog een fikse helling. Voor we aan de finish komen moeten toch nog enkele parkjes en waterpartijtjes gepasseerd worden. De naam die deze dag meekrijgt is: Esquimalt Walk, dat doet vermoeden dat de organisatie het gelijknamige recreatie centrum als hoogtepunt van deze wandeldag aanduidt. Zo'n duizend wandelaars genoten tijdens deze tweedaagse met ons mee.

Op maandag 16 april nemen we deel aan een busexcursie naar de pioniersdorpjes Nanaimo en Chemainus. Onderweg naar deze dorpjes bekijken we de Goldstream waarin vroeger goud gevonden is. In Nanaima maken we een wandeling en lunchen in een restaurant. Tot slot bekijken we in het andere pioniersdorp enige muurschilderingen. Hierna brengt de bus ons naar ons hotel om de bagage op te halen. We vertrekken uit Victoria met de Clipper en varen via Puget Sound naar Seattle en brengen daar de nacht door in Hotel Paramount.

Mount Rainier National Park, dat helaas vanwege de slechte weersomstandigheden gesloten is. Maar een rijtoer langs het natuurgebied geeft toch ook een mooie indruk. In het park ligt nog sneeuw. In Longmire maken we een lunchstop en vandaar genieten we van het mooie uitzicht op de Mount Rainier die 4392 meter hoog is. De bus zet ons rond halfzes in Vancouver af bij Hotel Red Lion at the Quay. Hier brengen we de nacht door.

Op donderdagmorgen om 10 uur stappen we weer in de bus, nu zal een gids ons rondleiden door het Columbia River George National Park. We komen eerst langs de watervallen van Multnomah en zijn daar gelijk toe aan een koffiepauze. Indrukwekkend is vervolgens de Bonneville stuwdam, de grootste producent van hydro-elektrische energie in de Verenigde Staten. Je moet natuurlijk visliefhebber zijn om bij het aanschouwen van zo'n kolossaal bouwwerk ook nog onder de indruk te raken van een onderwaterzalmpad dat vanuit het bezoekerscentrum te bezichtigen is. In Hood River gebruiken we vervolgens de lunch en gaan daarna het gelijknamige natuurgebied in. En als de gids ons dan op enig moment vertelt dat we nu op de beroemde Barlow Trail rijden die vele pioniers en Indianen in hun tijd moesten bedwingen dan bekruipt ons toch stil aan het gevoel dat ook zij 'helden van hun tijd' waren. Aan het einde van de tocht komen we bij het skistation Timberline. Er ligt nog sneeuw en het uitzicht fascineert ons. Die avond in het hotel laten we al deze overweldigende indrukken nog eens op ons inwerken. Het is vandaag vrijdag en we brengen een bezoek aan de stad

IML-tocht Bern

Op donderdag 3 mei ging er vanuit Utrecht een bus van 'van Dongen Reizen' met wandelaars naar Bern die daar deel zouden nemen aan de tweedaagse wandeltocht. Onze reis begint om 8.00 uur en onderweg worden er in Nijmegen ook nog passagiers aan boord genomen. Op Nederlands grondgebied wordt nog gestopt bij Venray voor een korte pauze bij een wegrestaurant. We zetten koers naar Duitsland en passeren de grens bij Venlo. Dan via Keulen, naar Remagen waar de lunch voor ons wordt geserveerd in Hotel 'Rheingold'. Vervolgens rijden we over Wiesbaden naar Heidelberg om na een korte pauze in een wegrestaurant onze reis over

Portland. Deze grootste stad van de staat Oregon ligt aan de Columbia rivier. Vroeger was Portland een belangrijke havenstad, maar hierin is de stad voorbij gestreefd door Seattle. Nu is het een rustige en schone kosmopolitische stad die de rozencultuur als symbool voert. In het najaar van 2000 is in deze stad een Chinese tuin geopend, waaraan wij nu een bezoek brengen. Vroeg in de middag kunnen we even door de winkelstraten slenteren, maar we moeten op tijd zijn voor de start van de Mayor's Friendship Walk, die een onderdeel is van de Vancouver International Discovery Walk Festival. Tijdens deze wandeling krijgen we een mooie indruk van de omgeving van de stad en bekijken veel historische plekjes zoals Fort Vancouver Historical Site en het Marshall en Grant House. Een huisje probeerden ze nog voor ons verborgen te houden, maar ontdekkingsreiziger spelen verloor je nooit!! en zo wandelen we rustig door het Esther Short Park naar de finish. Na deze wandeling volgen nog enige formele speeches en muziek. Het weer is tijdens de middag zonnig en we besluiten met de groep ons avondeten bij de Chinees in de stad te gaan gebruiken.

Heilbron en Stuttgart voort te zetten in de richting van Donaushingen. De nacht brengen we door in 'Landgasthof Rössle', vlak bij Titisee in het Zwarte Woud, waar we om ongeveer 20.00 uur aankomen. Vrijdagmorgen hebben we enig oponthoud bij de Zwitserse grens, hier is nog volop werk aan de winkel omdat de Zwitsers hun land buiten de Europese Unie weten te houden. Bij Schafhausen bekijken we de bekende watervallen. Van Zürich rijden we dan naar Luzern, waar we in een van de restaurants onder het stationsgebouw de lunch gebruiken. U begrijpt dat de buschauffeur met een wandelgezelschap aan boort niet de kortste weg kiest naar zijn

De eerste officiële wandeldag is de Lewis en Clark Walk, hierin staan de Discovery Trail en Vancouver Centre Mall centraal. We komen aan de finish met een wandeling langs de Columbia River. Zondagmorgen om 8.00 uur staan we aan de start voor de zogenaamde Lt. Broughton Walk. Hierin staan Burnt Bridge Creek Trail en het Stewart Glan Park met zijn vele waterpartijen en vijvers centraal. We komen ook langs het industrie-terrein en de haven van Vancouver. Ter afsluiting van deze tweedaagse worden in de feesttent nog wat speeches gehouden en veel van de 1250 deelnemers ontvangen ook nog een ereprijs. Het geheel in een omlijsting van muziek. Onze groep besluit deze avond door te brengen in een Mexicaans restaurant en daarna gaan we vroeg onder de wol om morgenvroeg uitgeslapen te zijn als we om 7.00 uur worden opgehaald voor de thuisreis vanaf het vliegveld van Portland. We maken een tussenlanding in Detroit en omdat er paar schroeven los blijken te zitten, moeten we hier negentig minuten wachten. Op dinsdagmorgen landen we op Schiphol en we nemen omstreeks 10.00 uur afscheid van Constant als hij na deze succesvolle reis in Baarn aankomt.

bestemming, maar diverse mooie plekjes in het reisschema opneemt; zo ook nu. We rijden in zuidelijke richting en gaan daarna via de Brüningpas naar Brienz om dan een weggetje te vinden dat ons langs de Thunersee voert. In Spiez hebben we ook nog tijd over voor een bezoek aan een restaurant. Als dit achter de rug is, gaat het in een ruk door naar Bern waar we eerst onze startkaarten voor de Tweedaagse ophalen bij het Eisstadion en dan naar Hotel 'Waldhorn' gaan om ons op te frissen.. Bij het Eisstadion staat ook een feesttent waar we eerst dineren en aansluitend de openingsceremonie bijwonen.

Zaterdagmorgen gaan we al om 6.00 uur op stap voor onze wandeling van 40 km. We verlaten de stad in noordoostelijke richting en wandelen over almen en beboste hellingen met herkenningspunten als: Halbstetten, Mattstetten en Münchenbuchsee. Onderweg zijn op diverse plaatsen rustposten voorzien. Bij Ittingen zit er een behoorlijke stijging in het parkoers, maar gelukkig zijn we dan alweer in het zicht van de finish.

Ook op de tweede wandeldag vertrekken we om zes uur. Nu gaan we in zuidelijke richting. We wandelen

hoofdzakelijk over rustige wegen en komen in plaatsjes als Deisswil, Worb en Schwand. Door het Aerelandschaft bereiken we ook Belp, waar de rustplaats wordt opgevrolijkt met muziek. We gaan daarna langs het zweefvliegveld en komen via de overdekte Aarebrug en een behoorlijke stijging in Muri en daarna via Gumligen bij de finish in Bern. Aan deze tweedaagse IML-wandeling namen 3200 wandelaars deel.

Op maandagmorgen vertrekken we om 8.15 uur uit Bern. Nu rijden we via Bazel naar de Duitse grens,

waar wederom de nodige grensformaliteiten plaatsvinden. Na Baden-Baden en Koblenz komen we ook nog even in het plaatsje Kerpen en dat verdient aandacht omdat hier de bekende formule-1 coureurs Schumachers hun domicilie hebben. Nadat we in Nijmegen van de eerste passagiers afscheid hebben genomen, komen we omstreeks 20.00 uur aan in Utrecht en kan Constant de trein halen die hem om 21.10 uur in Baarn aflevert.

TUSSEN FLUITENKRUID, BOTERBLOEMEN EN MEIDOORN

Door Klaas Bakker

Ik keek er al naar uit om na 20 jaar weer eens de Mergellandroute te lopen, maar deze tocht ging dit jaar niet door evenmin als de Kempenlandtocht. Dan maar naar Hilversum om daar de Kennedymars te wandelen van SV De LAT.

Dit is altijd een prachtige tocht met uitstekende verzorging, dat weet ik van de vorige tochten.

Vrijdagavond 25 mei vertrokken we met 163 deelnemers. Het zou droog blijven, maar bij de start zag het er niet zo goed uit, het was zwaarbewolkt en de regen dreigde. Na enkele uren werd het helder, zonder maan met veel sterren, die hier echter niet zo flonkeren als elders. Dit komt door de luchtvervuiling en het licht in het stedelijk gebied waar we doorliepen. Dat was aan de wandelroute echter niet te merken. Overall werden we om de steden heen geleid of we gingen door oude stadjes en konden ons soms via een tijdmachine in de tijd terug geplaatst wanen.

Het eerste gedeelte, tot de binnenrust in Diemen op 34 km, is het minder mooie stuk van de route, maar je ruikt wel de bloeiende meidoorn en het fluitenkruid. Op plaatsen waar je het niet verwacht hoorde de nachtegaal fluiten. In de vroege ochtend zagen we ook een ooievaar en enkele hazen. De kikkers hielden zich opmerkelijk rustig, dat is hier

wel eens anders geweest. Misschien was het nog te koud.

Rond vijf uur zien we al wat meer van de omgeving. Dan komen we langs het Amsterdam-Rijnkanaal, waar de wagenrust is op 46 km. Hier drinken we ons voldoende moed in om de volgende 5 km langs het kanaal door te komen. Toch is dit een prachtige omgeving. Je hoeft ook niet bang te zijn dat je verdwaalt. De bermten staan in volle bloei met fluitenkruid, boterbloemen en koolzaad.

Ik wandel samen met Johan Wolfers, die hier voor de 10^e keer is, verkeerd lopen kan dus niet. M'n leesbril en routebeschrijving blijven dan ook in de weekendtas. Nog voordat we in Vreeland zijn zien we de zon opkomen, dat wordt straks toch nog de korte broek aantrekken. In het dorpje Vreeland komen we aan de boorden van de Vecht. Hier begint het mooiste gedeelte van deze wandeling. Even later bereiken we Loenen a/d Vecht. Eerst gaat het door oude straatjes met namen als: brug-, raadhuis-, toren-, kerk- en dorpsstraat om dan te eindigen in de Spinnerie waar de rust is in Cultureelcentrum 't Web'. Een poos daarna komen we weer uit dat 'Web', maar nu in korte broek en zonder jack. De torenklok slaat juist zeven maal.

We volgen de Vecht nu stroomopwaarts, eerst via een voetpad met de

witrode markering van waarschijnlijk het Graaf Floris V-pad. We gaan de brug over en vervolgen onze weg over de linkeroever. Het is nog heerlijk rustig op deze overdag ongetwijfeld drukke weg. De sportvissers die hier zijn neergestreken, hebben een prachtige stek uitgezocht in dit nog vroege uur. Ik loop deze Kennedymars van SV De LAT voor de vierde keer, en ook voor de vierde keer schijnt de zon tijdens de passage van dit unieke stukje Holland. Aan de overkant van de Vecht staan oude gerestoreerde landhuizen met prachtige tuinen, waarin eeuwenoude kastanjebomen die in volle bloei staan. We zien theehuisjes aan de waterkant en soms een botenhuis. We laten de Vecht achter ons. Op 66 km is een wagenrust, daarna volgen een paar lange stukken over een fietspad. We komen door Tienhoven en gaan daarna een natuurgebied in, over een weg of pad zoals je het noemen wilt. Eerst is het geplaveid, met twee betonbanen voor landbouwvoertuigen. Later gaat het over in een schelpenpad met aan weerskanten een moerasachtig gebied en hier en daar war open water. De vogelaars die hier rondstruinen met hun verrekijkers hebben de vogels al verjaagd, zodat wij er niet veel zien. Aan het eind van deze lange baan is bij boerderij 'Vrede 't Best' de laatste wagenrust op 74 km.

Hierna volgen nog wat schelpen- en onverharde fietspaden door bos en hei naar Hilversum. Na een stukje door de bebouwde kom komen we weer op de plek waar we gisteravond aan onze wandeling van 80

km zijn begonnen. De kantine van HTTV niet ver van het station. Nu is er nog plaats genoeg, dat was gisteren wel anders. De oudste deel Geert Reerink 84 jaren jong heeft deze tocht vol-

bracht binnen de gestelde tijd van 20 uur. Na de douche nog even afgesproken waar we ons op een volgende tocht zullen treffen en dan keren we weer huiswaarts.

mailflitsen uit Bosnië

Hallo vrienden en vriendinnen,

Vandaag is het weer een goede dag evenals het weer. Na het ongelukje deze week begint de sfeer ook weer terug te komen. Een rondrit door de omgeving geeft je toch wel het gevoel dat we hier nuttig zijn. Gisteren kreeg je even een gevoel van: het is hier nog steeds niet rustig, toen midden in de nacht honderd man eruit moesten om een wapenopslagplaats te beveiligen. Oud-strijders van hier zouden wel eensgekke dingen kunnen uithalen.

Ik begrijp dat het momenteel mooier weer in Nederland is dan hier in Bosnië, maar dat zal toch maar tijdelijk zijn. Ik merk dat de bar dicht is want het lokaal loopt vol. Dus moet ik het hierbij laten. Het gaat hier verder goed en de samenwerking met de lokale medewerkers is erg prima. Door die paar woorden te gebruiken van de taal hier heb ik al zeer goed contact gekregen.

Er is een medewerkster waarvan de zoon leukemie heeft. Deze zal volgens de arts nog maar een half jaar te leven hebben als hij geen mergrtransplantatie ondergaat. De kosten van zo'n operatie liggen rond de 50.000 gulden. Nu is men aan het bekijken of men met een televisieactie een deel van dat geld bij elkaar kan krijgen. Ook zullen we proberen door een inzameling binnen SFOR10, hopelijk het ontbrekende geld bijeen te krijgen. Men heeft mij benaderd of ik de reeds ingangezette actie wil voorzetten als diegene die er mee gestart is de zaak niet kan afronden. Ik hoop dat het geld bijeen komt. Als men hier uiteindelijk eenmalig f 40,00 afstaat van de premie dan zou de actie al slagen. Van de televisie uitzending wordt ongeveer 30.000 gulden verwacht.

We houden jullie af en toe op de hoogte van het werk hier.

Vandaag ben ik naar Busovaca geweest. Dat kamp is vanochtend verlaten door de Nederlanders en ik heb daar veel keukenmateriaal, koelbuffetten en ander materiaal kunnen ophalen. De laatste periode is de luchtmobiele eenheid hier gehuisvest geweest tijdens hun oefening.

Op de terugreis ben ik vanuit Novi, via een binnenweg door de bergen heen, terug naar ons kamp gereden. Prachtige uitzichten over het dal en de daarin liggende plaatsjes. Het doet je denken aan de Ardennen. Mooie rivieren, maar helaas alle erg vervuild door de vuilnisbelten en de tientallen autowrakken die er in de rivieren liggen of zo maar langs de weg. Ook zie je steeds weer die kapotte huizen. Ze doen je steeds weer denken aan de verschrikkingen die zich hier afgespeeld hebben. Deze huizen zijn van andere groeperingen, die niet terug mogen keren. Als de mensen hun huis willen opknappen, dan wordt het direct weer vernield, de bewoners worden zo onderdruk gezet en erop gewezen dat ze hier niet meer welkom zijn. Het zal nog veel jaren duren voor dat voorbij is..

Langs de weg zag ik ook zigeunergezinnen. Niet zo als wij ze in Nederland kennen met hun grote 'woonwagens', maar in een tentje langs de weg met een aftandse auto erbij. Een andere groep zag ik door de velden wandelen, waarbij een aantal kinderen bloot liep. Ik denk dat ik op de volgende ritten steeds iets te eten mee neem voor het geval ik weer zulke groepjes zie, want dat is schijnend. Deze groepen worden door alle bevolkingsgroepen hier genegeerd.

Gisteren heb ik met een groep 12 kilometer gewandeld en dit willen we toch regelmatig gaan doen. Ik moet alleen kijken hoe ik dat kan inplannen.

Ik heb vandaag uiteindelijk ook m'n prefab gekregen, maar weet nog niet of deze alleen voor mij is of dat ik hem met iemand moet delen. We wachten maar af, en ik ga hem toch alvast iets inrichten.

Nu ga ik nog even in mijn prefab werken, de vele kaarten ophangen die ik al ontvangen heb de wand begint al wat vorm te krijgen

Gisteren voor het eerst 7,5 kilometer gewandeld met een gemiddelde van 9 kilometer per uur. Dat werd geheel gedaan op een loopband in het lokaal. Tijdens het lopen ontstond het idee, als het onderzoek naar die transplantatie van die jongen met leukemie gunstig verloopt, om hier b.v. vierentwintig uur op deze loopband te lopen en me te laten sponsoren voor elke kilometer die ik zo wandelend in die 24 uur afleg. Het blijft wel bij wandelen. Hopelijk vind ik voldoende mensen om hieraan mee te doen.

Even voor de goede orde de actie gaat alleen door als er een gerede kans is dat de operatie slaagt.

Tot zover, en groetjes vanuit Bosnië

Theo